

ארמון על משפטו ישב

סיפור הארמון למלך המשיח
וביאור ע"פ המקורות על הצורך בבנייתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כֹּה אָמַר ה' הִנְנִי שׁוֹב שְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב
וּמִשְׁכְּנֵתִיו אֶרְחֶם וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָהָה
וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב:

וארמון - ארמון המלך ובית המקדש:

(ירמיה ל, יח. ובפרוש הרד"ק על הפסוק)

ארמון על משפטו ישוב

סיפור הארמון למלך המשיח
וביאור ע"פ המקורות על הצורך בבנייתו

הקדמה

חסיד הוא כזה המסור ונתון לפעולותיו של הרבי. חסיד הוא כזה שרצונו של הרבי בוער בו ולא נותן לו מנוח עד לביצועו המושלם. חסיד הוא כזה שאצלו הציות הוא "אפילו פרט שלא ציוו אותו, אלא שהוא בפנימיותו יודע שזהו הרצון"¹,

על אחת כמה וכמה בענין כזה, שהגיע באתערותא דלעילא בדבריו המפורשים של הרבי מלך המשיח שליט"א², ושקשור עם התגלותו המושלמת לעין כל כמלך המשיח,

הרי שיותר מעשרים וחמש (!) השנים שעברו³ ועדיין הארמון אינו עומד על תלו, גורמות באופן טבעי לזעזוע עמוק אצל כל אשר בשם חסיד יכונה.

הדיבור וההתעסקות בנושא אינה יכולה להסתכם בהתרפקות על זכרונות העבר וההיסטוריה שמאחורי בניית הארמון; הידיעה הברורה כי זהו רצונו של הרבי, בכוחה לעורר אותנו לחיות מחודשת ולפעולה בנושא, מתוך עקשנות ובכל המרץ, על מנת שהענין אכן יתבצע ורצונו הק' של הרבי שליט"א מלך המשיח יתממש.

חסידים תמיד ידעו ש"דבר אלוקינו יקום לעד"⁴ והרבי יבצע את רצונו. וממילא כאשר כחסידים של הרבי נרתם עד הסוף להשלמת המשימה אותה הוא דורש מאתנו, אזי - כבכל הוראה וענין השייך לרבי - לא יהיה כח בעולם שיוכל לעצור ולעכב את התגשמות רצונו הק', ובכוחו של הרבי תהיה יד החסידים על

1. משיחת ש"פ בראשית (התועדות ב) תשכ"א, שיחות קודש ע' 29 (בתרגום ללה"ק).

2. ראה להלן ע' 5 והלאה.

3. מאז הנחת אבן הפינה - פורים קטן תשנ"ב (ראה לקמן ע' 8 ואילך).

4. ע"פ ישעיה מ, ח.

העליונה⁵ ובניית הארמון תצא מן הכח אל הפועל!

כעוד קודם לזה, עצם ההחלטה בנושא תביא לכך שעוד קודם לכן ייבנה בית המקדש השלישי יחד עם בית רבינו המחובר לו⁶, ותיכף ומיד ממש נזכה לראות בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת את ההכרזה המביאה לידי ביטוי את קבלת מלכותו, והתמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הועד לבנין הארמון

ימות המשיח⁷,

יו"ד-י"א שבט, ה'תשע"ח (הי' תהא שנת עת חרותנו)

קט"ו שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

וחי"ם שנה לנשיאותו

5. אגרות קודש אדמו"ר מוהריי"צ ח"ד ריש עמ' רסה.

6. ראה קונטרס 'בית רבינו שבבבל'.

7. שיחת מוצאי י"ט כ"ף כסלו ה'תשנ"ב, מענות קודש מתקופה זו. ועוד.

סיפור הארמון

אזרתי אומץ ואמרתי לרבי מלך המשיח: בעלי שאל האם הוא יכול להתחיל בבניית הארמון עבור הרבי מלך המשיח? שינוי קוטבי חל באותו רגע בפניו של הרבי מלך המשיח. סבר פניו שעד לפני רגע היה רציני מאוד, הפך להיות חייכני וקורן אושר. "יע!" ענה הרבי, והמשיך "און פרעגט אַ רב אין ארץ הקודש"

סקירה מקיפה ומרתקת על היוזמה לבניית בית לרבי בכפר חב"ד שהפך בהוראתו של הרבי לארמון, על התשובות המיוחדות והעידודים הרבים להם זכה החסיד ר' זושא ריבקין מהרבי מלך המשיח שליט"א

הכל התחיל באמצע שנות ה"למ"דים. ר' זושא ריבקין, חסיד המאמין כי הרבי מלך המשיח בוא יבוא בקרוב לארץ הקודש, החליט כי צריך לבנות בית עבור הרבי מלך המשיח. הבית כמובן צריך להיות בכפר חב"ד, בירת חב"ד בארץ הקודש. החלטתו הייתה נחושה לעשות הכל כדי שהבית יהיה בנוי לתפארת, אך יחד עם זאת הוא ידע, שחסיד לא עושה דבר ללא רשות מרביו, ובפרט לא דבר כזה...

"כשאחי ר' חיים ע"ה נסע לרבי", סיפר ר' זושא "ביקשתי ממנו שישאל את הרבי מלך המשיח על הרעיון לבנות לו בית. הוא חשש להציג שאלה כזאת לפני הרבי, והסכים להעביר את הבקשה בתור בקשה של אחיו, קרי: אני.

"הוא נסע לרבי, נכנס ל'יחידות' והציג את בקשתי לפני הרבי כך: 'דער ברודער האט געפרעגט, ער וויל בויען אַ שטוב פאר'ן רבי'ן אין כפר חב"ד"

[= אחי שאל, הוא רוצה לבנות בית לרבי בכפר חב"ד]. הרבי היישיר אליו מבט חודר ואמר: "ער וייל בויען אַ שטוב פאר מיר אין כפר חב"ד" [= הוא רוצה לבנות בית עבורי בכפר חב"ד]? ומיד המשיך כשהוא מראה בידו הקדושה תנועה של החלטיות - "אן ארמון".

"אחר כך המשיך הרבי ואמר "און ניט אזוי ווי איצטער. און דערוויילע ווארטן" [= אבל לא כפי שזה כעת. ובנתיים, שימתין]."

כאשר קיבל ר' זושא את תשובת הרבי, החליט להתקדם בינתיים בשרטוט התוכנית, כדי שכאשר הרבי ייתן את אישורו לבנייה - יוכלו להתחיל מיד בבנייה. הוא פנה איפוא לאדריכל בנדי רוז, וביקש ממנו להכין תוכנית מיתאר לארמון עבור הרבי מלך המשיח.

התוכנית הוכנה במהירות ור' זושא דאג להעבירה לרבי. הרבי קיבל את התוכנית, והוציא תשובה בזה הלשון: "נתקבל ותשואות חן. לעת־עתה לחכות בבנין". לתשובה צירף הרבי עשר מטבעות: חמש מטבעות של לירה, וחמש מטבעות של חצאי דולרים.

עשור וחצי שנים עברו, ובמהלכם לא פסק ר' זושא מלבקש שוב ושוב את רשות הבנייה המיוחדת, אך כנראה שעדיין לא הגיעה עת קץ, והרבי לא העניק לו את האישור המיוחד.

הרבי מאשר להתחיל בבניית הארמון

בשנת תשנ"ב, כאשר נסעה זוגתו של ר' זושא, מרת נעמי תחי', לכינוס השלוחות העולמי בחצרות קדשנו, וזכתה להיכנס ל'יחידות־כללית' לאורחים שהגיעו ליו"ד שבט, ביקש ממנה ר' זושא לשאול את הרבי בהזדמנות מיוחדת זו, האם הוא יכול להתחיל לבנות את הארמון לרבי מלך המשיח.

מספרת זוגתו: "במשך ה'יחידות' ישב הרבי בסבר פנים מאוד רציניות. נעמדתי אחרונה בתור, וכשהגיע תורי אזרתי אומץ ואמרתי לרבי מלך המשיח: "דער מאן האט געפרעגט, אויב ער קען אנהויב'ן בויען דעם ארמון פאר'ן רבי'ן מלך המשיח" [= בעלי שאל האם הוא יכול להתחיל בבניית הארמון עבור הרבי מלך המשיח?]

"שינוי קוטבי חל באותו רגע בפניו של הרבי מלך המשיח. סבר פניו שעד לפני רגע היה רציני מאוד, הפך להיות חייכני וקורן אושר. 'יע!' [= כן!] ענה הרבי, והמשיך 'און פרעגט א רב אין ארץ הקודש' "

[= ולשאול רב בארץ הקודש].

מיד כשקיבל את הידיעה המשמחת, סר ר' זושא לביתו של הרב אשכנזי, המרא־דאתרא של כפר חב"ד, סיפר לו על תכניותיו ועל תשובת הרבי שענה בחיוב, אך התנה זאת בשאלת רב בארץ הקודש. הרב שמע ממנו את כל הפרטים, וענה שיעשה הכל בשמחה ויבנה בשעה טובה ומוצלחת.

ר' זושא לא בזבז זמן, ומיד לאחר קבלת האישור מהרב, טלפן לניו־יורק והודיע לזוגתו כי הרב אישר את הרעיון, וביקש ממנה שתודיע זאת לרבי בחלוקת הדולרים.

"הרבי קיבל את הבשורה בשמחה", מספרת מרת נעמי, "ולאחר שנתן לי דולר, הוציא דולר נוסף, ונתן לי כשהוא אומר 'כפי שהרב הורה כן תעשו ובהצלחה רבה, ברכה והצלחה'".

הרבי בוחר את מקום הארמון

ר' זושא ניגש לוועד הכפר, וביקש מהם הצעות למיקום הארמון בשטח הכפר. הם הניחו על השולחן תצלום אוירי של כפר חב"ד ולאחר התייעצות קצרה החליטו על שלושה מקומות אפשריים. אחד מהם היה על־יד בית אגודת־חסידי־חב"ד באה"ק - 770.

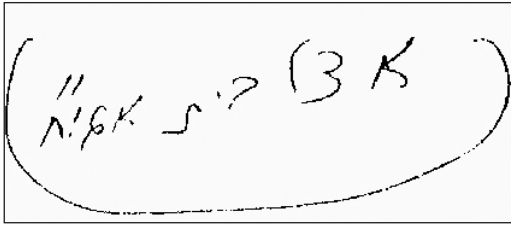
היה זה ביום חמישי. ר' זושא לא איבד זמן יקר; הוא עלה על המטוס הראשון לניו־יורק, וביום שישי, דקות אחדות לפני השעה עשר בבוקר, המתין ר' זושא לרבי סמוך ליציאה מגן־עדן התחתון לכיוון המעלית. בידו היה התצלום האווירי עליו מסומנים המקומות האפשריים לבניית הארמון.

לתצלום צירף ר' זושא פתק, בו הוא מסביר מדוע אין מעביר את התצלום דרך המזכירות - "לא שחושד אני חלילה באימי מהמזכירים. אלא שענין של משיח אינני רוצה להעביר דרך ממוצעים, ברצוני להעביר זאת לידי של מלך המשיח".

הרבי קיבל ממנו את התצלום בחיוך רחב, ומיד אמר "זאלסט האבן אַ סאך פרנסה" [שיהיה לך פרנסה בשפע]!

בשעות הצהריים, כשהרבי יצא לתפילת מנחה, עבר הרב גרונר ליד ר' זושא והניח בידו פתק: תשובתו של הרבי מלך המשיח על שאלת המיקום: "אצל בית אגו"ח". בעת ההתוועדות בשבת־קודש, נתן לו הרבי בקבוק משקה עבור הנחת אבן־הפינה לארמון.

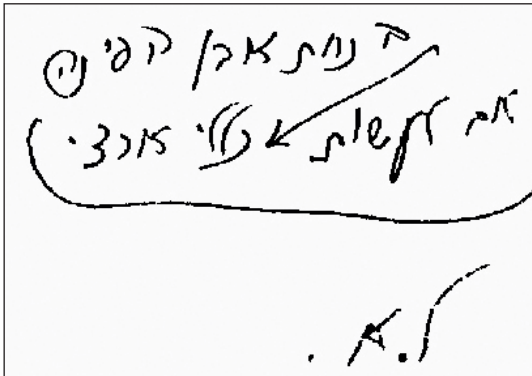
אבן הפינה

"אצל בית אגור"ח

מיד אחד השבת הכניס ר' זושא לרבי פתק ובו שאל באיזה תאריך לערוך את הנחת אבן-הפינה, וכן - האם לעשות את זה כלל-ארצי, זאת-אומרת, עם פרסום מסיבי בכל כלי-התקשורת בארץ ישראל, או לא.

הרבי ענה לערוך את הנחת אבן-הפינה "ביומא דפגרא" וללא פירסומת. ה"יומא דפגרא" הראשון היה "פורים קטן", ועליו נפל הפור.

הנחת אבן הפינה אם לעשות [ל-לא] כללי ארצי

טרם נסיעתו חזרה לארץ ישראל כדי לארגן את האירוע, עבר יחד עם זוגתו בחלוקת הדולרים אצל הרבי. לאחר שזוגתו עברה, נתן לו הרבי שני דולרים, ואחר-כך ביקש לקרוא לזוגתו שכבר הספיקה לצאת - שתחזור. היא התקרבה לרבי, והרבי אמר לה בחיוך רחב "בטח תעזרי לבעלך בבנייה". אחר-כך נתן הרבי לר' זושא דולר נוסף, שלישי, ואמר: "זה בעבור שאר הבנינים".

ר' זושא ריבקינ ע"ה מקבל דולר מהרבי מלך המשיח שלישי"א עבור הבניות של הארמון

הנחת אבן הפינה התקיימה בפורים קטן תשנ"ב במעמד רבני חב"ד, ובראשם זקן רבני חב"ד, הרב דוד חנונין; מזכיר בית הדין של רבני חב"ד, הרב

תמונות מהמעמד. מימין ר' זושא מחלק מה'משקה' שקיבל מהרבי

יצחק יהודה ירוסלבסקי; רבו של כפר־חב"ד, הרב מרדכי אשכנזי; והמשפיע ר' מענדל פוטערפס.

ר' זושא עבר מאחד לאחד וחילק מה'משקה' שקיבל מהרבי עבור החגיגה, וברקע נשמע קולו של הרב אשכנזי נואם בקול חנוק מהתרגשות (ראה במסגרת בארוכה): "זכינו אשר אנו עליידי הסכמתו וברכתו של הרבי שליט"א לעשות היום ולהניח היום את אבן הפינה לנחלתו הפרטית - נחלתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א".

נחלה בישראל - קשר של קיימא

נאומו של החסיד הרב מרדכי שמואל אשכנזי ע"ה, במעמד הנחת אבן הפינה לארמונו של הרבי - פורים קטן ה'תשנ"ב.
רבה של כפר חב"ד

את סיום וחותם הפרק של כ"ק נשיא דורנו, הרבי שליט"א, סוף פרק צ' בתהילים, בו נאמר: "ויהי נועם ה' אלוקיני עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו".

פסוק זה אמר משה רבינו, רציא מהימנא, על סיום ובניית המשכן והכנסת הכלים לתוכו. והענין קשור בדבר שהזמן גרמא:

הרבי שליט"א חילק אתמול בלילה

לחיים, לחיים!

כבוד הרבנים, קהל קדוש ונכבד.

ברוכים הבאים בשם ה', להשתתף בשמחת ארץ הקודש בכלל, חב"ד בפרט וכפר חב"ד בפרטי פרטיות.

אנו עוסקים בפרשיות השבוע שקשורים בציווי של "ועשו לי - לשמי, בית של קדושה".

אמנם, כפי שכולנו שמענו ואמרנו היום

האמצעי, דרך אדמו"ר הצמח צדק ואדמו"ר מהר"ש עד אדמו"ר הרשב"י, ואחר כך אצל הרבי הרי"צ כאשר הרבי שליט"א הורה לפני כמה שנים להקים את הבית הזה, הבית של 770 פה בכפר חב"ד, כנחלת עולם של אדמו"ר מהוריי"צ.

ואמנם זכינו אשר אנו עלידי הסכמתו וברכתו של הרבי שליט"א לעשות היום ולהניח היום את אבן הפינה לנחלתו הפרטית, נחלתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

ואמנם זה יהיה ביתו, וכפי שהוא אמר וכתב, שלכל נשיא חב"ד היתה נחלה בארץ ישראל. וכנראה גם הוא עצמו רוצה שתהיה לו נחלה בארץ ישראל.

ואולי הדברים קשורים למצב בו אנו נמצאים כיום כאשר בכל מקום ומקום ישנם מיימנים ומשמאילים בקשר לקניין ונחלה באופנים שונים של המחבלים וידידיהם וכיוצא בהם, אויבי עצמנו, ח"ו בארץ ישראל.

ובקשר לדברי אלה, אולי הזמן גרמא לכך ש"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". שאנו זוכים לכך שנשיא דורנו קבע את משכנו בתוכם. זו היא הסגולה וזו היא העצה להתגבר על כל אויבי ושונאי ישראל.

כי כשיתקיים "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", אי אפשר יהיה להזיז את השכינה ממקומה, אפילו בסנטימטר אחד.

כולנו תפילה, שיתן ה' יתברך, שבית זה ייבנה מהר ככל האפשר, ונזכה כולנו עוד בחודש ניסן זה חודש של ניסי ניסים שהוא חודש הגאולה, לגאולה עלידי משיח צדקנו במהרה בימינו בקרוב ממש.

קונטרס מיוחד לרגל יום פורים קטן, המתחיל בפסוק "ואתה תצוה את בני ישראל" - שמשה רבינו, רעיא מהימנא, מקשר - "תצוה", מלשון צוואת וחיבור - בין הקב"ה לבין עם ישראל.

בהמשך לזה מסביר הרבי שליט"א, מדוע נאמר כאן דווקא הציווי של "כתית למאור".

למה דוקא שמן זית, ולמה דוקא על-ידי ה"כתית" זה נהיה נר למאור. תוכן ההסבר שהרבי מסביר ומחדש שם, הוא, שהפירוש ב"ואתה תצוה את בני ישראל" זה לא רק שהחיבור שבין משה רבינו לבין עם ישראל ובין הקב"ה לבין בני ישראל הוא על-ידי משה רבינו, אלא שעל-ידי בני ישראל יש תוספת כח ותוספת קדושה בכל העניינים הרוחניים והגשמיים של משה רבינו.

זהו החיבור השלישי של בני ישראל, שעל ידיו נעשית תוספת כוח ועוז במשה רבינו, שהוא רעיא מהימנא.

מוריי ורבתיי, נתאספנו פה כולנו היום כדי להניח אבן פינה לבית של נשיא דורנו, כבוד קדושת הרבי שליט"א. מי שרק מתבונן בתולדות חסידות חב"ד, מאז תחילת היווסדה בימי רבינו הזקן, יודע שאחד הדברים שרבותינו נשיאנו מסרו נפשם עליהם הוא יישוב ארץ ישראל. אצל כל נשיא חב"ד לדורותיהם היתה אחוזה בארץ ישראל, בקשר של קיימא, על-ידי רכישת נחלה ואחוזה בארץ ישראל. כך נהיה אצלם קשר שאין לו הפסק עם ארץ ישראל.

כשם שנשיא חב"ד מסרו נפשם עבור כלל ישראל, כך הם מסרו נפשם עבור יישוב ארץ ישראל. זה התחיל אצל אדמו"ר הזקן והמשיך אצל האדמו"ר

להתכונן להתגלות הרבי מלך המשיח, ולהכין לו דירה!

נאומו של החסיד הרב **דוד חננין** ע"ה במעמד הנחת אבן הפינה

לארמונו של הרבי - פורים קטן ה'תשנ"ב.

שימש במנהל רשת אהלי יוסף יצחק, וחבר הנהלת בית דין רבני חב"ד בארץ הקודש, זקן רבני חב"ד.

מכיון שבזמן האחרון אנחנו רואים שכל העניינים נעשים במהירות עצומה, הרי בוודאי שגם התגלותו של המשיח תהיה מהירה. צריך איפוא להתכונן לכך, ולהכין כאן למטה דירה לנשיא הדור, כי

נמצאים אנו בימים שהרבי שליט"א אומר "הכינו לביאת המשיח - הנה הוא בא" הרבי שליט"א אומר שנשיא הדור הוא המשיח שבדור.

ביאת המשיח נקבעה להאמר בשלושה עשרה העיקרים. ולא

אנחנו זכינו לכך.

יעזור ה' שיתקיים בקרוב ממש "הנה ישכיל עבדי ירום ונישא וגבה מאוד", ותחזינה עיני כולנו, ועיני עם ישראל כולו, בקרוב ממש בהתגלות המשיח וגילוי כבוד ה'.

לחיים!

בכדי: כל יהודי, הן מי שאומר את שלושה עשר העיקרים, והן מי שרק חושב עליהם - יודע שזהו התכלית של כל העולם כולו. תכלית בריאת העולם הייתה לעשות לו ית' דירה בתחתונים. שיהיה "ונגלה כבוד ה'" בגלוי, בעולם הזה התחתון, יותר מכל העולמות העליונים.

מתי זה יהיה? כשהמשיח יתגלה!

על הנחת אבן הפינה סיפר ר' זושא:

"חזרתי לארץ ישראל, והפצתי את הידיעה רק בכפר חב"ד, כדי שהאירוע לא ימשוך אליו את עינה הפקוחה של התקשורת הישראלית ש'תחגוג' על הגילוי ותהפוך את האירוע לכלל-ארצי. אבל, 'עוף השמים הולך את הקול', ועל-אף שלמזל, התקשורת לא הגיעה - בריכוזי אנ"ש זה דוקא כן נודע ורבים הגיעו לטקס הנחת אבן-הפינה.

ר' אלתר הילביץ, ר' מענדל פוטערפאס (נואם) והרב אשכנזי

"בעיצומו של האירוע הבחנתי במונית קטנה שמתקרבת, ומתוכה יוצא הרה"ח ר' אלתר הילביץ ע"ה. התפלאתי. ר' אלתר כבר לא היה צעיר בלשון המעטה, והנסיעה לכנסים קשתה עליו מאוד. גם בפעמים

המעטות בהם היה משתתף בכנסים, היה בא יחד עם, יבלחט"א, בנו שי' שהיה תומך בו. העובדה שאני לא הזמנתי אותו באופן אישי ולמרות זאת עשה מאמץ כה גדול והגיע הנה בגפו, עוררה בי תמיהה רבתי.

"כמובן ששמחתי לראות אותו בכינוס, ואף הזמנתי אותו לנאום לפני הקהל. בנאומו (ראה במסגרת בארוכה) היקשה ר' אלתר כיצד יתכן שארמונו של מלך המשיח נבנה בכפר חב"ד, ולא, כמצופה, בירושלים? הוא מוטיב לה והוא מפרק לה: כבר אמרו חז"ל שעתידיה ירושלים להתפשט על-פני כל ארץ ישראל, וכפר חב"ד בכלל... ואם תרצו - משיח יתרץ על הקושייה!..."

הנחלה הפרטית, הבית הפרטי הרבי

נאומו של החסיד **אלתר הילביץ** ע"ה במעמד הנחת אבן הפינה לארמונו של הרבי - פורים קטן ה'תשנ"ב.

מזקני החסידים, בעל מחבר ספרי הלכה ומעוררי האנציקלופדיה תלמודית. חסיד ומקושר לאדמו"ר הרשב"א, אדמו"ר הריי"צ והרבי שליט"א.

פתוח - הרבי כבר עסוק".

זכות גדולה היא לי מאחר שראיתי את הנחלה ההיא בליובאוויטש - כמובן עם קליינע זאל (האולם הקטן) וגרויסע זאל (האולם הגדול) - ועכשיו את הנחלה הפרטית הזאת של כבוד קדושת הרבי שיחי, אין ספק שזכות גדולה לכל אחד ואחד מאתנו שהוא זוכה להשתתף במעמד גדול זה שילך ויגדל.

איני יודע בעצם מהו המושג "הנחלה הפרטית של הרבי". מה הפרוש נחלה פרטית? הרי סוף סוף בלאו הכי כל בית בישראל, כל דבר שייך לאותו ראש שהכל נמצא באחריות שלו, כל המשא הכבד הזה נמצא על שכמו וכתפיו, אבל יחד עם זאת יש כאן בכל זאת עניין של נחלה פרטית.

ודאי יש דין של מלוכה ששייכת רק בירושלים. זהו הרי ההבדל בין מלכי דוד

כבוד הרבנים הגאונים שיחי לאורך ימים ושנים טובות, כבוד הקהל הקדוש והנכבד הזה, אחיי ורעיי - זכות גדולה היא לי באופן אישי להיות עכשיו כאן במסיבה הזאת שהיא הנחת אבן הפינה

לנחלתו הפרטית של כבוד קדושת הרבי שיחי לאורך ימים ושנים טובות.

אני זכיתי להיות בליובאוויטש שבליובאוויטש. אצל כ"ק אדמו"ר מהורש"ב, פעמיים, וזוכרני בפעם הראשונה כשנסעתי עם אבא מורי נשמתו בגנזי מרומים, ונכנסו לליובאוויטש, אבא הראה לי "כאן גר הרבי וכאן גר בנו של הרבי" ואמר לי: "תראה זאת הנחלה הפרטית, הבית הפרטי של הרבי".

דבר אחד נרשם בזכרוני, הוא אמר לי - היה זה בשעה מוקדמת בעלות השחר כאשר הגענו לליובאוויטש - "אתה חושב שהרבי עכשיו ישן? הסתכל, האשנב כבר

לבקר בארץ ישראל. התמונה שנמצאת של הרבי הרש"ב, היא התמונה שהייתה צריכה להיות על הדרכון כדי שיוכל לנסוע לארץ ישראל. אבל, הדבר לא עלה בידו. אדמו"ר הקודם בא לביקור בארץ ישראל, ועכשיו נקווה שכבוד קדושת הרבי שיחי' לאורך ימים ושנים טובות, יהיה כאן בקביעות בארץ ישראל.

כאן זה הולך מדרגה לדרגה, מהדור שאני זכיתי להכיר - אדמו"ר מהורש"ב ואדמו"ר הקודם, ועכשיו להבדיל בין החיים להחיים, הרבי שיחי'. שנזכה כולנו לראות אותו כאן בארץ ישראל. ויהי רצון שנזכה לבשורות טובות, לישועה וגאולה שלימה בקרוב ממש ומיד. תודה.

למלכי ישראל. מלכי ישראל היו יכולים להיות בכל ארץ ישראל פרט לירושלים, ואילו ירושלים היא רק למלכי בית דוד (לא נכנס כעת למה שהיה בזמן הבית השני כבר הרמב"ן מדבר על זה הרבה). ניתן לשאול כיצד יתכן שארמונו של מלך המשיח נבנה בכפר חב"ד, ולא, כמצופה, בירושלים? הוא מותיב לה והוא מפרק לה: כבר אמרו חז"ל שעתידה ירושלים להתפשט על-פני כל ארץ ישראל, וכפר חב"ד בכלל... ואם תרצו - משיח יתרץ על הקושייה!...

כבר אמרתי בהזדמנות אחת, ומכיון שהזכרתי את אדמו"ר מהורש"ב אחזור על הדברים, ידוע שהרבי הרש"ב רצה

הרבי מתעניין מי הגיע להנחת אבן הפינה

"חזרתי מהכינוס בשעת לילה מאוחרת, קרוב לחצות, כשלפתע מצלצל הטלפון. על הקו היה מזכירו של הרבי, הרב גרונר. "הרבי ביקש לדעת אילו אישים מיוחדים השתתפו בטקס הנחת אבן־הפינה. כמו־כן ביקש הרבי לדעת אם יש ווידאו ותמונות מהאירוע, וביקש לשלוח את התמונות בדחיפות הכי גדולה.

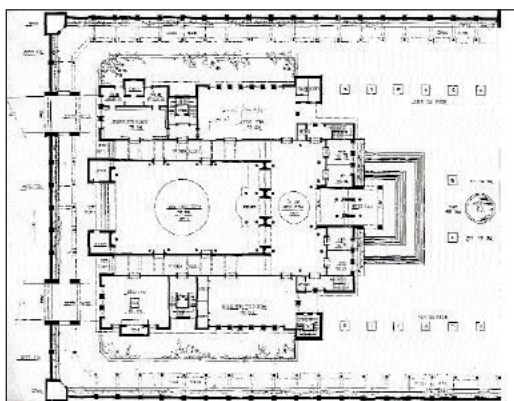
"התחלתי לפרט לרב גרונר אילו אישים מיוחדים השתתפו באירוע, וכשהזכרתי את הרה"ח ר' אלתר הילביץ', היכתה במוחי המחשבה כי יתכן מאוד שהשתתפותו הייתה עקב הוראה מיוחדת מהרבי מלך המשיח, ולכן ביקש הרבי לדעת אילו אישים מיוחדים השתתפו באירוע. אין לי בטחון מלא שכך אכן היה, אולם מכלל השערה לא יצאת...

הרבי שולל את הרעיון לבנות 'בית' כדוגמת הבית ברחוב פרזידנט

לאחר הנחת אבן־הפינה ידע ר' זושא כי הטקסים נגמרו; מהיום והלאה הוא יידרש לעבודה מסיבית ונמרצת כדי להגיע למעשה בפועל. בתחילה כינס כמה מידידיו והתייעץ עימם באיזה אמות־מידה לבנות את ארמונו של הרבי מלך המשיח.

ר' זושא ע"ה מעיין במפת הארמון

סיפר ר' זושא: "הרעיון שעלה בסיומה של התכנסות זו, היה - לבנות לרבי מלך המשיח בית לפי דגם ביתו ברחוב פרזידנט שבקראון הייטס. אני לא קיבלתי את הרעיון, אולם הסכמתי לכתוב את ההצעה לבעל הארמון - הרבי מלך המשיח.

"תשובתו של הרבי הייתה: באם רוצים לבנות, יתבוננו מה רוצים ויחליטו. אחרי כמה וכמה שנים החליטו לשאול אותי? ומתוך התוועדות? אזכיר עה"צ

"אני הבנתי שהרבי 'גוער' בי על שלאחר ששנים אנחנו מדברים על ארמון, פתאום אני יורד מהעץ ומבקש אישור לבנות בית! ועוד עושה זאת מתוך התוועדות..."

"כמובן שמיד החלטתי שאני בונה ארמון ויהי מה!"

הרבי נותן הסכמתו על המפות

האדריכלים אליהם פנה כדי שישרטטו עבורו תוכנית מתאימה לארמון המפואר, אמרו לו כי הם לא יכולים לעזור לו. "מדובר", אמרו לו "בפרוייקט מיוחד שמצריך חשיבה מקורית מאוד, כיון שאף ארמון של מלך או נסיך ברחבי העולם, לא יהיה מספיק מפואר עבור המלך המשיח, אליו עתידים לבוא ולהשתחוות כל מלכי ורוזני תבל".

לאחר עבודת חיפוש מדוקדקת, מצא ר' זושא את אשר חיפש - אדריכל רציני בעל כושר המצאה מקורי ביותר. שמו: זאב מרגנית.

"ישבנו יחד בביתי והצגתי לפניו את שאיפותיי ותוכניותיי" - שיחזר ר' זושא - "לאחר שעות ארוכות של כירורים, פנה האדריכל לשוב לביתו. טרם צאתו נתתי לו מעט מהמשקה שנתן לי הרבי עבור הנחת אבן-הפינה, וגם הנחתי על ראשו אחת הכיפות שהוצאתי במיוחד עבור הכנסת ספר-תורה. השעה הייתה קרובה לחצות כשיצא האדריכל מביתי. טרם צאתו אמרתי לו כי בטוח אני שהקב"ה כבר יראה לו את הדרך הטובה ביותר לתכנון ארמונו המיוחד של המלך המשיח.

"צלצול הטלפון בשעת בוקר מוקדמת הקיץ אותי משנתי. על הקו היה האדריכל זאב מרגנתי. הוא היה נשמע מרוגש מאוד. "שמע", אמר לי, ושמעתי את קולו הנרגש מבעד לקורי השינה, "התוכניות מוכנות!".

התעוררתי באחת. "מה?!" שאגתי לתוך פומית הטלפון, "איך זה יתכן?!" ידעתי שלתוכנית כזאת דרושים לפחות כמה ימי עבודה, ולא האמנתי למשמע אוזניי. אך האדריכל בשלו. "אומר לך את האמת", אמר לאחר רגע ארוך של שתיקה, "התוכניות הללו שורטטו אמנם עם העפרון שאחזתי בידי, אך לא אני שרטטתי אותם".

"התברר, כי מיד לאחר שהגיע לביתו, על אף השעה המאוחרת - אחר חצות - החליט האדריכל להתחיל לשרטט את תוכניות הארמון. הוא פנה לחדר עבודתו, התיישב ליד השולחן, אחז את עפרונו בידו והחל לשרטט. לפתע חש כי אין הוא שולט על תנועות ידו, והיא התחילה, כאילו מאליה, לשרבט שירבוטים שונים על הנייר.

הוא שקע בערפול חושים ולא חש כיצד הלילה עובר-חולף לו, ושחר חדש עלה ביקום. קרני השמש הראשונות שהפציעו וחדרו מבעד לחלון חדרו, העירו אותו משנתו. הוא לא האמין למראה עיניו: ידו אחזה עדיין ברפיון-מה בעיפרון, ועל שולחנו הייתה תוכנית מלאה של ארמון מפואר. הארמון כולו, על אולמותיו, חדריו ומבואותיו, שורטט כלילה אחד ללא מגע יד אדם. בעצם ידו היא זו שהחזיקה את העיפרון, אך בטח שלא ידו שרטטה את התוכנית כלילה אחד "בעל הארמון שירטט לעצמו את ארמונו שלו!"

"הראתי את התוכניות לאדריכלים ידועי-שם עימם עמדתי בקשר, ושאלתי אותם מה דעתם על התוכנית. - "תוכנית כזאת לא יתכן ששורטטה בידי אדם", פסקו.

"החלטנו לחשוב ברצינות על התחלת הבנייה - הבאתי את האדריכל על-

מכתב מר' זושא ע"ה בקשר עם הקמפיין לבניית הארמון

מנת לראות את השטח המיועד ולהחליט באיזה מקום בדיוק - ליד 770 - כדאי למקם את הארמון. לאחר סיור מקיף במקום ובדיקת כל ההיבטים, כתב האדריכל את מסקנותיו:

'המגרש שנמצא ממערב ל-770 - בית אגו"ח ראוי בכל לשון של המלצה להיות הנחלה עליה ייבנה הארמון למלך המשיח, וזאת מהסיבות הבאות:

א. המגרש מתאים לגודל הבנין. ב. המגרש צופה על כל שפלת החוף ונראה למרחקים. הוא נותן תחושה של מפגש השמים והארץ. ג. הארמון שייבנה במגרש זה ייצור ככר יפה ומכובדת יחד עם 770 - בית אגו"ח - ותקרא ככר מלך המשיח."

לר' זושא אצה הדרך. הוא לקח עמו את התוכניות, עלה שוב על המטוס הראשון היוצא לניו-יורק, והכניס את התוכניות לרבי מלך המשיח, כשבנוסף, שאל את הרבי האם עליו להיענות לבקשת רבים מאנ"ש החפצים להשתתף בהוצאות הבנייה.

לא חלף זמן רב והרב גרונר הוציא לר' זושא תשובה בזה הלשון: "א. על מכתבו והמצ"ב [והמצורף בזה = המפות] נתן הסכמתו וברכתו. ב. יכולים לקבל השתתפות מהציבור. ג. ברכה והצלחה".

לפני י"א ניסן החליט ר' זושא כי מוכרחים להתחיל לבנות. לפחות במשהו. ההחלטה נפלה וכעבור ימים אחדים כבר ניצבו הדחפורים מול 770 והתחילו בחפירת חלק מהיסודות. "תוך כדי חפירת היסודות. אחז האדריכל בידיו של ר' זושא ואמר: "תראה היכן אנו עומדים!" ר' זושא שאל אותו: "זאב, מה קרה?" והאדריכל הצביע בהתרגשות על מפת התוכנית: "הבט, אנו חופרים כעת את היסודות של לשכת מלך המשיח!"

מה עם הארמון?

בשנת תשנ"ז נערך ראיון עם ר' זושא, היה זה חמש שנים לאחר הנחת אבן הפינה. הראיון הסתיים בשאלה הבלתי־נמנעת: עברו כבר כמעט חמש שנים מאז הנחת אבן הפינה - מדוע לא ממשיכים?

ר' זושא לא ענה. דוק של עצבות העיב על פניו, ולאחר רגע ארוך של שתיקה רועמת הוא הפטיר: "אני עשיתי כל אשר ביכולתי. התוכניות כבר מוכנות ואני מוכן ומזומן להתחיל בבנייה מהירה. כעת הכדור במגרש אחר: הביורוקרטיה של הרשויות המקומיות שמעכבות את התוכניות אצלן ואינן מאשרות את המשך הבנייה".

חלפו עוד 20 שנים מאז, והשאלה רק הולכת ומתעצמת.

אין מלך בלא ארמון

מדוע לא הסתפק הרבי בבניית בית בכפר חב"ד ורצה שיבנו לו דווקא ארמון? איזה ענין הלכתי כרוך בבניית הארמון שלכן שלח הרבי לשאול רב האם מותר כבר להתחיל בבנייה? מפני מה לא ניגש דוד לבניית בית המקדש לפני שהיה לו ארמון? היכן כתוב במקורותינו שהארמון יהיה באיזור השפלה? ומהי חשיבותו של הארמון למלך המשיח בתהליך הגאולה?

ביאור תורני לבניית הארמון למלך המשיח ע"פ המקורות מאת הרב אורי מרדכי ליפש, שליח כ"ק אד"ש מלך המשיח ורב ביה"כ חב"ד קרית הרצוג - ב"ב

תקציר סיפור הארמון

בענין בניית ארמון לכ"ק אד"ש מלך המשיח בכפר חב"ד, יש להתבונן בפרטי הענין כיצד ומתי ניתנה ההוראה ועי"ז נוכל להגיע להבנה בענין זה:

בתשרי תשל"ט ר' חיים ריבקין נסע לכ"ק אד"ש מלך המשיח, אחיו - ר' זושא ביקשו לשטוח לפני כ"ק אד"ש מלך המשיח את הרעיון לבניית בית לכ"ק אד"ש בכפר חב"ד.

כשנכנס ר' חיים ריבקין ליחידות אמר לכ"ק אד"ש שאחיו זושא מעוניין לבנות לכ"ק אד"ש בית בכפר חב"ד. כ"ק אד"ש מלך המשיח הגיב ואמר: "ער וויל בויען אַ שטוב פאר מיר אין כפר חב"ד? אַן ארמון! [הוא רוצה לבנות בית

עבורי בכפר חב"ד? ארמון!"] (והראה בידו הקדושה תנועה של החלטיות).
אחר כך, המשיך ואמר: "און ניש אזוי ווי איצטער. און דערוויילע וואָרטן [אבל
לא כפי שזה עתה, ובינתיים להמתין]."

ובמשך השנים שאח"כ שאל ר' זושא את כ"ק אד"ש מלך המשיח האם ניתן
להתחיל לבנות את הארמון, וכ"ק אד"ש ענה לו פעם אחר פעם שעדיין לא
הגיע הזמן.

בחודש שבט תשנ"ב אשתו של ר' זושא עברה ליד כ"ק אד"ש בסיום היחידות
כללית ושאלה את כ"ק אד"ש בשם בעלה ר' זושא, האם הגיע הזמן לבנות את
הארמון, וכ"ק אד"ש ענה: "פרעגן אַ רב אין ארץ הקודש [לשאול רב בארץ
הקודש]!".

מיד כשר' זושא שמע על תשובתו של כ"ק אד"ש הוא הלך לרב מרדכי
שמואל אשכנזי ע"ה וסיפר לו על הוראת כ"ק אד"ש לבנות ארמון ועל כך
שכ"ק אד"ש הורה לשאול רב בארה"ק, והרב ענה לו: בודאי, בשעטומ"צ,
הגיע הזמן, ושיתחיל לבנות מתוך שמחה.

ביום ראשון עברה אשתו של ר' זושא בחלוקת דולרים וסיפרה לכ"ק אד"ש
על תשובת הרב אשכנזי כ"ק אד"ש העניק לה דולר נוסף ואמר: "כפי שהרב
הורה כן תעשו ובהצלחה רבה, ברכה והצלחה".

ולכאורה יש לבאר מדוע צריך כ"ק אד"ש מלך המשיח ארמון, ובאם אכן יש
צורך בכך מדוע עד שנת תשנ"ב ענה כ"ק אד"ש מלך המשיח שעדיין לא הגיע
הזמן, ומה נפעל בשנת תשנ"ב שאז הסכים כ"ק אד"ש מלך המשיח לבניית
הארמון?

1. ובפרט שהיה ניתן להבחין שכאשר יהודים נותנים לרבי כבוד - לא פעם היה שהדבר הפריע לו! (לדוגמא:
בחוה"מ סוכות תש"א, אירע שכ"ק אד"ש מלך המשיח עבר מהסוכה לחדרו (לפני שחרית) והעומדים בכניסה
ל-770 לא הבחינו שכ"ק אד"ש מלך המשיח נכנס ונמצא בתוכם. והי' מי שהחל לעשות "ששש..." (הי' זה סימן
מובהק שכ"ק אד"ש מלך המשיח עומד להיכנס), וכ"ק אד"ש מלך המשיח שאלו "אלע מאָל דאַרף מען טומלען"
[=תמיד צריך להרעיש?]) ומדוע בענין זה לא הסתפק כ"ק אד"ש מלך המשיח בבית בלבד ורצונו הק' הוא בבניית
ארמון דוקא?

ומלבד הנ"ל, בקונטרס ענינה של תורת החסידות (סי"ב) כותב כ"ק אד"ש מלך המשיח: "לכאורה תמוה:
כשנותנים לאדם מתנה ובפרט מתנה גדולה, הרי אין מקום שיאמר שאיננו רוצה בה [ויקבלה] רק בתנאי שהמתנה
תהיה גדולה עוד יותר", ואין יתכן, שכ"ק אד"ש מלך המשיח עצמו מבקש מתנה גדולה יותר ממה שהציעו לו?
ועי"ש בביאור אד"ש שכאשר המתנה הקטנה אינה נצרכת ונחשבת כלל - אין דופי בבקשת מתנה
גדולה, ועד"ו י"ל בעניינו (וראה לקמן באריכות) שכיון שכ"ק אד"ש יגיע לארץ הקודש רק כמלך
המשיח ממילא אין לו צורך בבית בארה"ק כ"א בארמון דוקא כיון שבארמון יהיה לו צורך משא"כ בבית.

הנבואה על נטישת הארמון עד עת קץ

וי"ל הביאור בזה:

בספר ישעיה (לב, יד"ט) נאמר אודות החורבן²: "כי ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב".

המפרשים³ מסבירים שפירוש המילים "ארמון נוטש" הוא "היכל המלך יהיה נעזב כי מלך יהודה יגלה ממנו".

כלומר שהנביא מתנבא על כך שחלק מהחורבן יהיה בזה שארמונו של המלך מבית יהודה יצטרך להינטש, ובית המקדש יחרב ויהפך לחורבה.

ועד מתי יהיה ענין זה של החורבן הנה הנביא עצמו מפרש: "עד עולם", מסביר המצודת דוד: "עד עולם - רצונו לומר עד זמן רב". וביתר פירוט בפירוש רש"י: "עד עת קץ".

וממשיך בפסוק הבא: "עד יערה עלינו רוח ממרום" ומסביר במצודת דוד: "רצונו לומר כן תהיה חרבה עד אשר ישפוך עלינו ממרום רוח הרצון והרחמים", כלומר עד שתתעורר עלינו מידת הרחמים וירצה הקב"ה להושיענו מהגלות. וברד"ק כתב: "כלומר יהיה זה החורבן עד ירצה האל וישפוך רצונו עלינו" (וכבר כתב שם בפסוק הקודם: "וכל הפרשה עתידה בימי המשיח").

יוצא אם כן, שאחת מנבואות החורבן היא שארמון המלך מבית דוד יהיה נטוש "עד עת קץ"⁴.

ועפ"ז מובן מדוע בהתחלה הורה כ"ק אד"ש מלך המשיח להמתין עם בניית הארמון, דהו משום שישנה נבואה שהארמון לא ייבנה עד עת קץ.

יתירה מזו: כאשר היו חכמים בעיניהם שניסו לשאול אולי הכוונה היא לבית בדוגמת ביתו של כ"ק אד"ש מלך המשיח בחוב פרוידנט, כ"ק אד"ש מלך המשיח הגיב: "כבר שאלוני לפני כמה שנים, וקיבלו תשובה. עכשיו החליטו לבנות ורוצים לחזור בהם מכל הנ"ל, יחליטו מה רוצים ואז יודיעוני!" היינו שבאם רצונם בבית הרי הפירוש הוא שח"ו "רוצים לחזור בהם מכל הנ"ל" ועפ"ז מתחזקת השאלה למה כל כך יש הכרח בארמון דוקא.

2. ואולי משם הגיע הביטוי שנמצא בפיטו בסיום הקינות דתשעה באב "עלי ארמון אשר נוטש", והפכו בתפילת נעילה "שערי ארמון מהרה תפתח".

3. מצודת דוד, רש"י, רד"ק.

4. ואכן לא מצאתי בשום מקום שמאו אותה הנבואה, היה יהודי צדיק מבית דוד, שביקש שיכינו לו ארמון!

באה העת לקיום היעוד "וארמון על משפטו ישב"

ומזה מוכן לאידך, שמזה שבשנת תשנ"ב הסכים כ"ק אד"ש מלך המשיח לבניית הארמון, מוכן שבשנת תשנ"ב הגיעה סוף סוף התקופה שבה ישנה האפשרות לבנות את הארמון.

דהנה באחת מנבואות הגאולה הכתובות בירמיה (ל, יח) מצינו שאחד מיעודי הגאולה הוא שיחזור וייבנה ארמון למלך מבית דוד: "כה אמר ה' הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנותיו ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב". ומסביר הרד"ק שהכוונה ל"ארמון המלך ובית המקדש".

ונמצא שע"ד שישנה נבואה שבעת הגלות יש "ארמון נוטש", עד"ז ישנה הנבואה שבגאולה יחזור וייבנה ארמון למלך המשיח.

והזמן בו מתחיל ענין זה מוכן מזה שרש"י בפירושו אומר שחורבן הארמון הוא "עד עת קץ", דהיינו שכשהגיע זמן הקץ ממילא כבר ישנה האפשרות לבנות ארמון.

ובשבת פרשת תזריע-מצורע תנש"א, בישר כ"ק אד"ש לעם ישראל את הבשורה שהגיע הקץ⁵: "בימינו אלה ממש (עם סיומו של חודש ניסן דהי' תהא שנת אראנו נפלאות) "כלו כל הקיצין" ("קץ הימים" ו"קץ הימין") כפשוטו ממש". ובהערה שם כותב: "נוסף לכך שבזמן הגמרא כבר "כלו כל הקיצין"."

ומוכן מדוע בשנת תשנ"ב כבר בטל האיסור והגיעה השעה בה מותר לבנות ארמון למלך מבית דוד, דכיון שכבר הגיע הקץ שוב אין מניעה לבנות ארמון.

וע"פ הנ"ל ניתן להבין גם מדוע הורה כ"ק אד"ש מלך המשיח דוקא שישאלו רב האם כבר מותר לבנות את הארמון, דכיון שצריך לכך היתר ע"פ הלכה, ממילא צריך שדוקא רב פוסק הלכה יפסוק שכבר הגיע העת בה אין מניעה לבנות ארמון למלך מבית דוד⁶.

והנה מלבד זאת שבזמן זה סרה המניעה לבנות את הארמון בעקבות כך ש"כלו כל הקיצין כפשוטו ממש", הרי באותו זמן נעשה המינוי של מלך מבית

5. ההדגשות במקור.

6. ואף שלא דוקא שכוונת הרב היתה לכל הענין כפי שמופיע בנביא וכו', אולם כידוע שלרב יש סיעתא דשמיא לפסוק כפי ההלכה, ובפרט כשמדובר בענינים של מעשה בפועל.

דוד, כמ"ש בשיחת ש"פ משפטים תנש"א: "המינוי דוד מלכא משיחא הרי כבר הי', כמ"ש "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו"⁷, ועפ"ז מוכן לאידך גיסא (שלא רק שהוסרה המניעה לבניית הארמון אלא) שכיון שנתמנה מלך מבית דוד⁸ נוצר צורך לבנות את הארמון.

תוקפו של המלך – ארמון

מכל הנ"ל הובן שיש קשר בין בניית הארמון לגאולה האמיתית והשלמה, אך עדיין יש לבאר את הטעם לכך שהארמון הוא ענין מאוד עיקרי ויסודי וכן איזה צורך יש בזה?

דהנה בשיחת ש"פ בא תנש"א (בלתי מוגה) מסביר כ"ק אד"ש מלך המשיח שענין עיקרי בנפילתו של סאדאם חוסיין - מלך בבל (עיראק), הוא נפילת ארמונו של המלך, ועד שזה גורם את הניצחון במלחמה. וז"ל כ"ק אד"ש מלך המשיח: "שעי"ז שנעשה השבירה והביטול בארמון המלך ובחדרים הפנימיים שבו, מתבטלת הקביעות והתוקף שלו".

והביאור בזה הוא ע"פ מה דמצינו במדרש (ילקוט שמעוני תהלים רמז

7. ועד"ז הוא בדבר מלכות ש"פ וירא תשנ"ב (סי"ד) וש"פ חיי שרה תשנ"ב (סי"ג).

8. ואולי יש להוסיף בזה, ע"פ דברי רש"י על הפסוק "עד יערה עלינו רוח ממרום": "יערה עלינו - ישפוך עלינו... לשון שפיכה נופל על הרוח כמו 'ושפכתי על בית דוד רוח חן' (זכריה יב, י'), וכן 'אשפוך רוחי על כל בשר'". שאף את פסוקים אלו מביא רש"י כהוכחה לכך ש"יערה פירושו ישפוך", אולם אולי יש בזה גם רמז, שהאיסור לבנות הארמון הוא עד לאיזה תקופה? התשובה היא "עד יערה עלינו רוח ממרום" שכאשר יתקיימו פסוקים אלו (של "יערה עלינו רוח ממרום" ושל "ושפכתי רוח חן על בית דוד").

והנה, שני הפסוקים, כבר התחילו להתקיים בשנת תשנ"ב: הפסוק "ושפכתי על בית דוד רוח חן", הן בצורה הפשוטה כאשר רבבות יהודים כבר פנו למלך מבית דוד - כ"ק אד"ש מלך המשיח וביקשוהו שימלוך עליהם (דבר שלכא' לא היה מאז שנחלקה מלכות ב"ד בזמן רחבעם בן שלמה).

והן ברבוי תפילות על הגאולה (ראה רש"י זכרי' שם). ובספר משמיע ישועה מבשר טוב (להאברבנאל) הי"ד - נבואה ג': "ויעד הנביא שישפוך ה' על בית דוד שהוא המלך המשיח בן דוד ועל יושבי ירושלים רוח חן ותחנונים כלומר שיתן בלבם להתפלל ולהתחנן לפניו, וישאו עיניהם למרום... על אותו משיח".

והן במשמעותו הפנימית של שפיכת רוח נבואה על בית דוד (במדבר רבה יא, ו הובא ברבנו בחיי במדבר ו, כד. איכה רבה ב, ח תנחומא נשא סימן י. וכן במכילתא דר' ישמעאל בא פרשה יג. ועוד). וכמ"ש בדברי-מלכות ש"פ שופטים תנש"א שחזרה נבואה לישראל ויש לפרסם זאת וכו' (עיי"ש בשיחה באריכות).

וכן הפסוק "אשפוך רוחי על כל בשר" (יואל ג, א) שמספר על כך שבזמן המשיח ישפוך הקב"ה "רוח חכמה והכרת אלקות... על כל בשר", שגם הוא בודאי כבר התקיים וכבר התפרסם אלקות לכל בשר, כפי שכ"ק אד"ש מלך המשיח אמר מספר פעמים בשנות תנש"א ותשנ"ב שעכשיו כבר סיימו את עבודת הפצת המעיונות בעולם כולו, וכעת אפילו הגויים מוכנים לגאולה.

תרנט⁹): "עד אנה ה' תשכחני, אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: רבונו של עולם, יש מלך בלא כסא? יש מלך בלא עטרה? יש מלך בלא פלטין? עד אנה ה' תשכחני נצח". כלומר שענין עיקרי במלך הוא שיהיה לו ארמון ("פלטין").

ועד"ז מצינו בריקאנטי (בראשית פרק ג בשם מדרש איכה): "למה לנצח תשכחנו (איכה ה, כ), יש ישיבה בלא כסא, יש מלך בלא מטרונא, יש חתן בלא כלה, יש כלה בלא חופה, יש מלך בלא עטרה, יש מלך בלא פלטין, והבן כל זה".

היינו שמלך בלא פלטין הינו כחתן בלי כלה או כישיבה בלי כסא! כלומר שחסר ענין עיקרי במלכותו של המלך. ועד"ז מצינו ברמב"ם הלכות מלכים (פ"ב ה"ה), כשכותב בנוגע לכבוד המלך: "המלך . . יושב על כסא מלכותו בפלטין שלו, ומשים כתר בראשו". וגם כאן משמע שחלק עיקרי מכבוד המלך הוא דוקא כאשר הוא יושב על כסא המלכות בארמון שלו.

וענין זה מצינו גם בדוד המלך, שרק לאחר שהיה לו ארמון בפועל חשב לבנות את בית המקדש. וכמ"ש בנביא (שמואל-ב, ז, א-ב): "ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסכב מכל אויביו. ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלקים יושב בתוך היריעה". וכפי שמוסבר במפרשי המקרא, שדוקא לאחר שהיה לדוד בית מפואר, "כראוי לפי מעלתו", אז דוקא התחיל לחשוב ש"וכי זהו הבית הראוי לארון אלקים?" וחשב על כך שצריך לבנות בית מפואר לה'.

וענין זה מובן גם ממ"ש לפנ"ז (פרק ה) שחירם מלך צור שלח מלאכים אל דוד "ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד". ומובן שהבית שבנו חרשי העץ והאבן המיוחדים ששלח מלך צור, לא היה כדי לבנות בית סתם, אלא בית מפואר - ארמון המלך.

ומיד לאחר מכן כתוב, שלאחר שחירם שלח ובנה ארמון מיוחד לדוד המלך, דוקא אז "וידע דוד כי הכינו ה' למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל". כלומר שדוקא בזה שבנו לדוד ארמון, ידע דוד כי הכינו ה' למלך¹⁰.

9. וכן הוא במדרש תהלים על מזמור י"ג בתהלים (אלא ששם הנוסחה היא "פלטרין" במקום "פלטין"). ועד"ז צוין בספר שבולי חלקט סימן קכט "אין מלך בלא פלטין".

10. כן הוא בשמואל ב. שבפרק ה (פס' יא) מבאר שחירם מלך צור שלח אומנים לבנות לו בית ולאחר מכן (פס' יב) "וידע דוד כי הכינו ה' למלך על ישראל כי נשאת מלכותו למעלה". אחר כך מספר על עוד קרב של דוד. וממשיך בפרקים שאח"ז לספר שהעלה ארון ה' אל עיר דוד. וממשיך (ז, ב) "ויהי כי ישב המלך בביתו ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלקים בתוך היריעה" ומבקש לבנות את בית ה'.

ונמצא שענין הארמון הוא ענין עיקרי במלוכה, עד כדי כך שרק לאחר שהיה לדוד המלך ארמון הבין שה' הכין אותו להיות מלך.

למה לא ניגש דוד לבנין המקדש לפני שהיה לו ארמון?

ולכאורה זהו גם הטעם לכך שדוד המלך החליט לבנות את ביהמ"ק רק לאחר שהוא ישב בארמון:

דהנה בתחילת הלכות מלכים כותב הרמב"ם "שלש מצות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ, למנות להם מלך . . ולהכרית זרעו של עמלק . . ולבנות בית הבחירה". וממשיך ומונה את סדר המצוות: "מינוי מלך קודם למלחמת עמלק . . הכרתת זרע עמלק קודמת לבנין הבית, שנאמר ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסביב מכל אויביו ויאמר המלך אל נתן הנביא אנכי יושב בבית ארזים וגו'". כלומר, שדוקא לאחר ש"ה' הניח לו מסביב מכל אויביו", אז דוקא פנה דוד לבנין הבית.

ולכאורה נראה דהלשון אותה מביא הרמב"ם מהפסוק "ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסביב מכל אויביו ויאמר המלך אל נתן הנביא אנכי יושב בבית ארזים וגו'" הינה ארוכה,

דהו"ל לרמב"ם להביא את הפסוק ולסיים לאחר המילים "ויאמר המלך אל נתן הנביא וגו'" (לאחר שהובא מן הפסוק שזה היה אחרי ש"ה' הניח לו מסביב מכל אויביו") ומדוע הרמב"ם ממשיך ומביא גם את המשך הפסוק "אנכי יושב בבית הארזים וגו'", מה זה מוסיף בלימוד לגבי בנין המקדש?

וכן הוא בדברי הימים א. שבפרק יד (פס' א) מבאר שחירם מלך צור שלח אומנים לבנות לו בית ורק לאחר מכן (פס' ב) "וידע דוד כי הכינו ה' למלך על ישראל כי נשאת מלכותו למעלה". אחר כך מספר על עוד קרב של דוד. וממשיך בפרקים שאח"ז לספר שהעלה ארון ה' אל עיר דוד. וממשיך (ז, א) "ויהי כאשר ישב דוד בביתו ויאמר דוד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית ה' תחת יריעות". והיינו, שמסופר בתנ"ך פעמיים בפרטות, שכאשר התחילו להכין לו הארמון כבר העלה ארון ה' לירושלים. אבל עדיין לא ביקש לבנות המקדש, וכשהיה לו ארמון בפועל, הנה רק אז בא לבקש רשות מנתן הנביא לבנות את בית ה' בפועל!

ואולי יש לומר, שבלשון הרמב"ם מרומז שלא רק הכרתת זרע עמלק קודמת לבנין בית הבחירה, אלא אף ענין הארמון שיהיה למלך קודם לבנין בית הבחירה.

ולכאורה יש לומר שהסיבה לכך היא משום שכנ"ל, מצות מינוי מלך קודמת לבנין בית המקדש, ומובן שצריך שהמלך יהיה מלך בשלימות לפני שהוא ניגש לבנין בית המקדש, ושלימות ענין המלוכה זה דוקא כאשר יש למלך ארמון¹¹.

ועפ"ז יש לומר שגם אצל מלך המשיח יש דגש מיוחד שיהיה לו ארמון, כיון שזהו ענין עיקרי בענין המלכות.

ואולי יש להוסיף יתירה מזו שע"ד שדוד בנה את ביהמ"ק אחרי שהיה לו ארמון כנ"ל, עד"ז במלך המשיח, שכשיהיה לו ארמון תהיה נתינת כח מיוחדת לבנות את ביהמ"ק השלישי.

ועפ"ז מובן ג"כ מדוע ענין הארמון הגיע מהעם וכ"ק אד"ש מלך המשיח עצמו לא עורר על כך (אלא רק הסכים ועודד זאת לאחר שהחסידים יזמו זאת), דכיון שהארמון קשור לשלימות מלכותו של המלך (כנ"ל), לכן צריך שהעם יפעל זאת כיון שהעם הם אלו המכתירים את המלך ופועלים את מלכותו.

וממילא מובן שהענין של בניית הארמון, הוא בעצם ענין מאוד מרכזי בעבודה היחידה שנתורה - קבלת פני משיח¹² שמשמעותה הוא קבלת המלכות¹³, דכיון שבניית הארמון הוא חלק מקבלת מלכותו של המלך מובן שזהו חלק מהשליחות החידה שנתורה "קבלת פני משיח צדקנו".

11. או"ל דווחי גם הסיבה שכל מנהיגי ישראל שלפני דוד המלך לא חשבו לבנות בית לה', לא יהושע, לא עלי הכהן, לא שמואל ואפילו לא שאול המלך - משום שלאף אחד מהם לא היה ארמון, וממילא לא היה מלך בשלימות, וממילא לא יכל לגשת לקיום המצוה של בנין בית המקדש.

ובזה תתורץ קושיית הכס"מ, למה הרמב"ם מביא פס' מהנביא ואינו מביא הפס' דאורייתא "והיה בהניח ה' לכם מכל אויביכם מסביב והיה המקום אשר יבחר ה'".

12. ראה דבר-מלכות ש"פ חיי-שרה תשנ"ב.

נחלת הנשיא

מה תהיה גודלה של ירושלים לעתיד לבוא? היכן בדיוק תהיה נחלתו של מלך המשיח? עד לאיפה יתפרסו גבולות ירושלים העתידה? ומאיפה רואים במקורות שמיקומו של הארמון למלך המשיח יהיה בכפר חב"ד? • נחלת הנשיא בכפר חב"ד

מאת הרב דב לבנוני מחבר ספר "המקדש"

כיום, כשאנו דורשים ומצפים בדחיפות לביאת משיח צדקנו בגאולה השלימה, עשוי' לצוף שאלה: היכן, למעשה, יתגורר מלך המשיח? כידוע, בגאולה השלימה, שתגיע תיכף ומיד ממש, תשתרע ירושלים על פני שטח עצום בגודלו. הנביא יחזקאל מתאר את שטחה באותה עת¹: "חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשים אלף רביעית". מבאר רש"י² שירושלים תהי' מרובעת (רביעית - לשון מרובעת), ושטחה יהא עשרים וחמשה אלף קנים על 25 אלף קנים.

מהם ה"קנים"? כל קנה ארכו שש אמות. כנאמר³: "וביד האיש קנה המידה - שש אמות". כלומר, הקנה ארוך פי 6 מאשר אמה. ולכן, כדי לחשב לפי אמות, נכפיל זאת ב-6. אמות $25,000 * 6 = 150,000$. כלומר, שטח העיר יהי' 150,000 אמות על 150,000 אמות!

ואלו בלשון ימינו, בשפת ה"מטרים", הרי לפי הרב חיים נאה, אמה הינה

1. יחזקאל מ"ח כ.

2. רש"י שם.

3. יחזקאל מ' ה'.

48 ס"מ. לכן, 150,000 אמות הן 72,000 מטר = $0.48 \text{ מטר} * 150,000$. כך, ששטחה של ירושלים העתידה יהא 72 ק"מ על 72 ק"מ! שטח כה ענק!⁴

מצפון לדרום היא תתחיל מתל אביב רבתי עד לפני עזה; וממזרח למערב תתחיל מאמצעו של ים המלח עד כמעט הים התיכון!

אך חלקתו של המשיח לא תהי' בתוך השטח הגדול הזה!

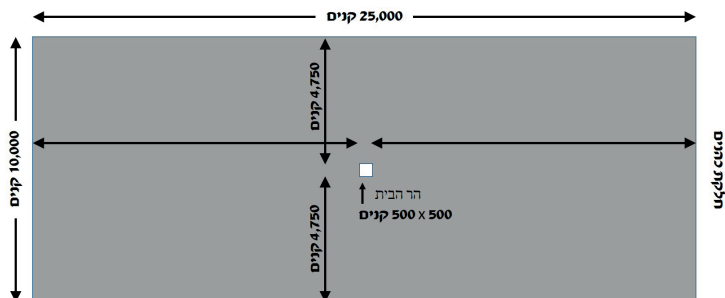
חלוקת ירושלים לכהן, לוי, ישראל

והנה, ירושלים העתידה הזאת תתחלק לשלושה חלקים:

חלק אחד - "תרומת הקודש לכהנים"⁵, חלק שני - ללוים, וחלק שלישי - לאחוזת כלל ישראל. להלן נפרט את מידותיהם:

המידות בקנים - כאן יש להדגיש פרט חשוב ביותר: בנביא עצמו לא מפורש האם המידות של החלקים הללו הן בקנים או באמות. אך המפרשים⁶ מוכיחים לנו שכל המידות הללו נמדדות בקנים כך שהם ארוכות פי 6 מאשר אמות.

א. חלק הכהנים⁷ - ארכו של שטח הכהנים במאוזן (בכיוון מזרח-מערב) יהיה 25,000 קנים ורוחבו במאונך (בכיוון צפון-דרום) 10,000 קנים. (ראה תרשים כאן).

4. זאת ההלכה כר' חיים נאה.

5. יחזקאל מ"ח י.

6. יחזקאל מ"ה, ג. מפרש רש"י על ד"ה תמיד אורך: "חמש ועשרים אלף קנים ורוחב עשרת אלפים קנים, ולפי שלא פירש בפסוק ראשון מה הם חמשה ועשרים אלף - אם קנים אם אמות, הוצרך לומר שחמש ועשרים אלף מדדו בקנה המידה, שנמדדו בחמש מאות על חמש מאות של הר הבית (שמדדו בקנים. ראה פרק מ"ב פסוק מז) כמו כן נמדדים האלפים הללו לתרומה". כך מפרש גם המלבי"ם ב"מראה יחזקאל" שמדדו בקנים ולא באמות.

7. יחזקאל מ"ח י. וברש"י: "ולאלה תהיה תרומת הקודש ולכהנים - צפונה (- בצד צפון, כלומר במאוזן,

אך היכן בדיוק ניתן לשים על מפת ימינו את החלקה הזאת של הכהנים? ממשיך הנביא ומדגיש בפסוק⁸ "והיה מקדש ה' בתוכו", כלומר בית המקדש יהיה בדיוק באמצע חלקת הכהנים, הן בכיוון האורך והן בכיוון הרוחב. וכך מפרש רש"י⁹ על המילים "והיה מקדש ה' בתוכו", "הוא הר הבית, חמש מאות על חמש מאות קנים יהיה באמצע רצועה זו (של הכהנים)".

"וכל סביבותיו - לכהנים". יתרה מזו: רש"י אף מחשב במדויק, על פי פסוק זה¹⁰, כמה קנים יהיו מכל כיוון של הר הבית. על פי פסוק זה ניתן גם כיום לתחום במדויק את החלקה המיועדת לכהנים בגאולה השלימה. (עיין שרטוט א. דף א.) באופן זה ניתן לקבוע על מפת הארץ העדכנית את חלקת הכהנים לעתיד לבוא: את ריבוע הר הבית של 500 קנים על 500 קנים מניחים על מקום המקדש, דהיינו על ירושלים וממנו מודדים כשרטוט הנ"ל. (ראה מפה מצורפת).

עתה נעבור לחלק השני שבירושלים:

ב. חלק הלויים - החלק המיועד ללויים יהי' מחובר לצלע הדרומית של חלקת הכהנים, וגם מידותיו עשרים וחמישה אלף קנים על עשרת אלפים קנים¹¹. הרי לנו פרט נוסף, שלדרומה של חלקת הכהנים - צמודה חלקת הלויים, ושטחה זהה וחופף לשטח חלקת הכהנים. כשרטוט ב. בדף זה. לכן, על מפת הארץ ניתן להצמיד לדרומה של חלקת הכהנים את חלקת הלויים (ראה בתרשים להלן).

ג. אחוזת כל ישראל - "אחוזת העיר" - ואלו החלק השלישי של ירושלים העתידה ייועד לכל ישראל. הוא יתחבר¹² לדרומה של חלקת הלויים, ומידותיו

לכיוון מזרח-מערב). חמשה ועשרים אלף, וימה (- בצד מערב, במאונך, מכיוון צפון-דרום) רוחב עשרת אלפים, ונגבה (- בצד דרום, במאונך, בכיוון מזרח מערב) אורך חמשה ועשרים אלף".

8. שם.

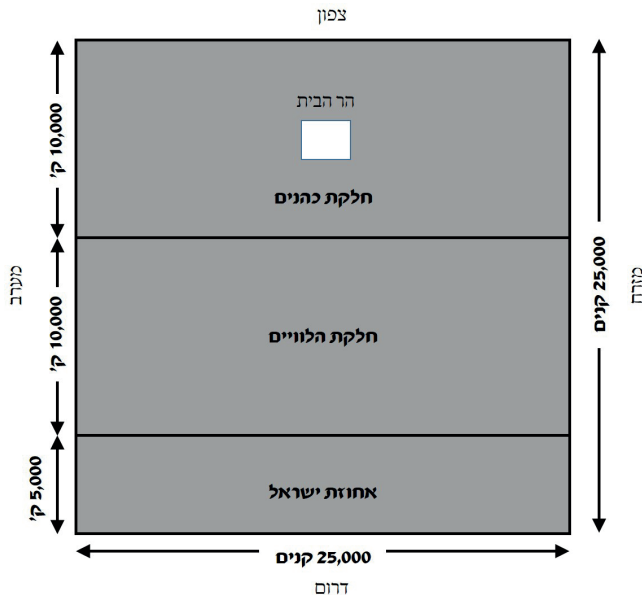
9. רש"י שם, ד"ה והיה מקדש ה' בתוכו.

10. תוך ציטוט הפסוק מיחזקאל מ"ח, י') ופירוש רש"י שם ד"ה "והי' מקדש ה' בתוכו" - הוא הר הבית חמש מאות קנים על חמש מאות קנים ויהי' באמצע רצועה זו, וכל סביבותיו לכהנים: יב אלף ומאתיים וחמישים לצד מזרח, וכן לצד מערב. וברוחב - ארבעת אלפים ושבע מאות וחמישים לצפון, וכן לדרום. (ראה שרטוט א.)

11. יחזקאל מ"ח, ח': "וחמשה ועשים אלף אורך, ועשרת אלפים רוחב יהי' ללויים משרתי הבית להם לאחוזת עשרים לשכות". ומפרש רש"י: "חמשה ועשרים אלף קנים אורך, ועשרת אלפים רוחב תרוימו רצועה אחת אצל זו בדרומו של זו" (של הכהנים) "לצורך הלויים".

12. יחזקאל מ"ח, ו': "ואחוזת העיר תתנו חמשת אלפים רוחב, ואורך חמשה ועשים אלף לעומת תרומת הקודש לכל בית ישראל יהי'. מפרש המלבי"ם ב"מראה יחזקאל": "ואחוזת העיר" - רצועה הנשארת חמש אלף ברוחב של צד דרום מאחוזת הלויים יהי' לאחוזת העיר.

יהיו "חמשת אלפים רוחב, ואורך חמישה ועשים אלף". להלן שרטוט של שלושת חלקי ירושלים:

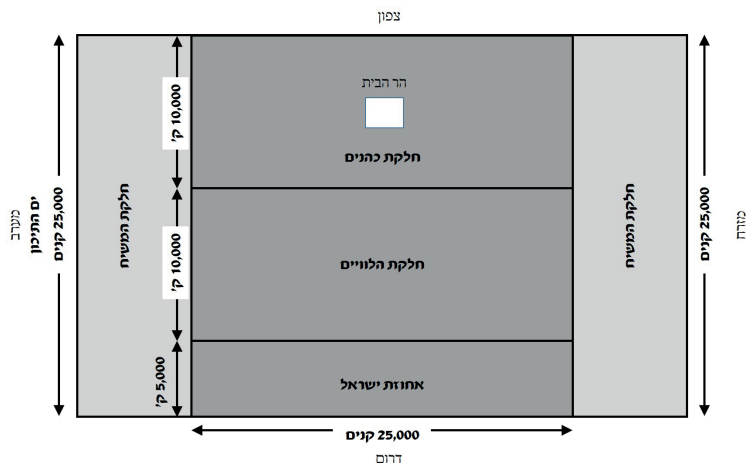
עתה, על מפת הארץ, נסמן לדרומה של חלקת הלויים את אחוזת ישראל במידות שצויינו. כפי שניתן לראות, אם נחבר את רוחב חלקת הכהנים (- 10,000 קנה) עם רוחב חלקת הלויים (= עשרת אלפים קנה) ורוחב אחוזת ישראל (5,000 קנה), נקבל 25,000 קנים כזה - קנים $5,000 + 10,000 = 25,000$ ועוד 10,000.

הנה כי כן ניתן לראות את הריבוע כולו של שטח כל ירושלים בזמן הגאולה השלימה: 25 אלף קנים אורך על 25 אלף קנים רוחב. זוהי ירושלים, המכונה בנביא "תרומת הקודש אחוזת העיר"¹³. כאמור מצפון לדרום היא תתחיל מתל אביב רבתי עד לפני עזר, וממזרח למערב תתחיל מאצעו של ים המלח עד כמעט לים התיכון.

ואלו הר הבית עצמו, הנמצא במרכז חלקת הכהנים יתפרש על פני שטח

13. יחזקאל מ"ח כ' כל התרומה חמשה ועשיף אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחוזת העיר.

הגדול פי שניים מגודל כל ירושלים העתיקה הנוכחית! אך כל שלוש החלקות הללו על כל השטח העצום הזה - אינן כוללות את החלקה של הנשיא מלך המשיח! וכאן אנו מגיעים לשאלה: היכן, איפוא, תהי' החלקה של הנשיא מלך המשיח? גם על כך מדבר הנביא. הוא מכנה את המשיח "נשא"¹⁴, וקובע¹⁵ שלנשיא, למלך המשיח, יהיו שני חלקים צמודים לירושלים העתיקת! החלקים הללו ישתרעו משני צידי ירושלים: החלק האחד - ממערב לעיר, עד שפת הים התיכון, והחלק השני ממזרח לעיר, כמעט לעבר מזרחו של ים המלח. מידותיו של כל חלק יהיו 25 אלף קנים במאונך, מצפון לדרום, על פני הרוחב של שלוש ה"רצועות" - של כהנים, לויים וישראלים. הדבר יומחש בשרטוט הבא:

הנשיא יכול לבנות את משכנו הטהור בתוך השטח של חלקותיו אלו. כדי לראות חלקות אלו על מפת הארץ, נסמן אותן למזרחן ולמערבן של שלוש הרצועות. שתי החלקות של הנשיא מלך המשיח יתחברו למרובע שנקרא "תרומת הקדש אחוזת העיר" ויחד יהיו לעיר אחת, כמו שכתוב ביחזקאל¹⁶ "והנותר לנשיא מזה ומזה תרומת הקודש ולאחוזת העיר, כלומר, גם חלקות

14. יחזקאל מ"ד, ג - מצוד דוד על הפסוק: "את הנשיא - הוא מלך המשיח".

15. יחזקאל מ"ח, כ"א: "והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקודש ולאחוזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה, עד גבול עד גבול קדימה, [מזרח] וימה - [מערב] - על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה". רש"י: וימה על פני - "וכן למערב על פני שלוש הרצועות של כהנים ולויים, אחוזת העיר, ברוחב חמישה ועשרים אלפים".

16. יחזקאל מ"ח, כ"א.

הנשיא מכוונת "אחוזת הקודש ואחוזת העיר", כך שהם תצטרפנה לירושלים. אם כן, למה מודד הנביא את חלק המרובע של 25,000 על 25,000 קנים לחוד ואת החלקים של הנשיא לחוד? זאת משום שהנשיא יכול לתת ירושה או מתנה מחלקותיו אלו בלבד. ככתוב¹⁷: "כה אמר ה' כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו הוא לבניו תהי' אחוזתם לנחלה" מה שאין כן במרובע של 25000 על 25,000 קנים - עליו אין לו בעלות שכזו.

כפר חב"ד – בחלקת הנשיא מלך המשיח

והנה אם נתבונן בחלק המערבי של הנשיא, נגלה, שכפר חב"ד נכלל בתוכו, בתוך חלקת הנשיא! (ראה במפה המצורפת, בחלקת הנשיא). כלומר, באופן מעשי, על פי נבואת יחזקאל, יכול הנשיא, מלך המשיח, להתגורר בכפר חב"ד!

• סיכום •

מיקום המרובע של ירושלים העתידה
וחלקות הנשיא הצמודות לו במפת הארץ

לסיכום נברר את השאלה, באיזה מקום כמפה נקבע את המרובע של ירושלים העתידה: הנביא יחזקאל¹⁸ מציין "ולאלה תהי' תרומת הקודש לכהנים וגו' והי' מקדש ה' בתוכו". רש"י עשוה חשבון מדוייק לפי קנים, איך, בדיוק באמצע רצועת הכהנים, יהי' הר הבית. לכן קבענו במפת הארץ, שבאמצע רצועת הכהנים תהי' ירושלים שבה הר הבית. לפי זה, לצד דרומה של חלקת הכהנים צורך חלק הלויים, ולדרומה של חלקת הלויים צורפה חלקת אחוזת ישראל. ואז, למערבו של המרובע לצד הים התיכון ולמזרחו של המרובע לצד ים המלח, צורפו החלקות של המשיח.

והנה, החלוקה המערבית של הנשיא מלך המשיח לצד ים התיכון משתרעת מתל אביב עד אחרי עזה, ובה נכלל גם כפר חב"ד. כך, שהמשיח יכול לשכון בכפר חב"ד! יראו עינינו וישמח ליבנו בקרוב ממש.

17. שם מ"ו, ו'.

18. שם מ"ח, י'.

האמת כי אדור

מהו החלק שאנחנו יכולים לפעול ב"משיח ודאי"? מהי הכוונה
בברכת "ולירושלים עירך" בתפילת שמונה עשרה? מה מקשה
הב"ח על נוסח אשכנז בברכה זו, שלכן מוכרח לפרש כנוסח ספרד?
נאום נוקב מאת הרב שמריהו מטוסוב, משפיע ראשי בישיבת
תות"ל הרי הפוקונוס

מוצאי שבת י"ג תשרי ה'תשע"ז, במעמד באנקט "לכתכילה
אריבער", זאל ישיבת תו"ת אהלי תורה, שכונת קראון הייטס -
"כאן ציוה ה' את הברכה"

אפשר אולי לומר, שיש קצת הבדל בין השיחות של תשנ"א, לשיחות של
תשנ"ב.

בתשנ"א - כנראה בעיקר, הרבי מלך המשיח התמקד על ענין הגאולה. כמובן
שזה בא רק ע"י מלך המשיח, והיו הרבה גילויים בענין התגלות הרבי מלך
המשיח, אבל בעיקר - השיחות דיברו על ענין הגאולה.

בתשנ"ב - הרבי התמקד יותר על משיח, ובמילא גם על הגאולה שבאה ע"י
משיח, אבל בעיקר - הרבי דבר על מלך המשיח.

כנח תשנ"ב, האימרה של השיחה הייתה אחרי כל החשבון-צדק - "אין
הדבר תלוי, אלא במשיח צדקנו". אח"כ, בפרשיות וירא, חיי"שרה, ויצא,
הרבי מביא מהשדי"חמד, מהברטנורא; שיש משיח שבכל דור, וכשיגיע הזמן,
יתגלה אליו השי"ת ויאמר לו לגאול את עם ישראל, והרבי אומר שעכשיו
הרבי התגלה. והרבי מזכיר את זה עוד-פעם ועוד-פעם, ואח"כ הרבי מתחיל

לדבר על המופתים - שהוא שינה בעולם, כמו בוישב תשנ"ב - המהפיכה של צרפת עליידו, ואח"כ ככה הלאה והלאה - ויגש, שמות, ואח"כ - אחרי יו"ד שבט, הרבי הלך עוד יותר, והתחיל פשוט להגיד את השם. ביתרו הרבי אומר שמי"ד - ר"ת משה, יהושע ודורם, וכמו"כ ר"ת מנחם - משיח, יוסף יצחק ודורם. ואח"כ במשפטים - אחרי פר' יתרו, הרבי ממשיך להגיד שמי"ד - ר"ת של שלשה הדורות הקרובים אלינו (הרבי אמר שהוא כבר דיבר עליזה בעצם בפר' וארא) משיח - מנחם שמו, יוסף יצחק ודובער - שמו השני של אדמו"ר נ"ע [הרש"ב]. ואח"כ בפר' תצוה הרבי אומר שזה הרמז בבאתי לגני שהרבי הקודם כתב שמה בתש"י "במקומו", לרמז על מנחם - שמו של משיח - גואל ראשון הוא גואל אחרון (שהרי בעל המאמר (במדרש עה"פ) הוא מנחם חתני'), רואים שהרבי מדגיש את הענין.

אצביע עכשיו על ענין אחד, שהרבי נתן הוראה לשלוחים בחיי-שרה תשנ"ב. וזה הרבי הדגיש - "להביא לימות המשיח", פירוש שאפילו שכבר פעלו "חזקת משיח", צריך (להביא) "לימות המשיח" - לשון רבים, לפעול את הענין של "משיח ודאי". והרבי ממשיך שזהו מה שצריך לעשות - שכל אחד יקבל פני משיח צדקנו - בעירו, בסביבתו, בכל מדינתו, ע"י שמסביר את ענינו של משיח כפי שמבואר בתושב"כ ובתושבע"פ באופן המתקבל בשכלו של כל אחד ואחד, וזה שייך לכל אחד בלי יוצא מן הכלל.

אני רוצה להתמקד על הענין הזה, של "חזקת משיח" ו"משיח ודאי". מה הרבי מחדש? בסדר, השלוחים הביאו ל"חזקת משיח", צריך להגיד לשלוחים שהביאו להתגלות "חזקת משיח" - שכל הדורות חיכו לזה, ועכשיו הולכים לגאולה, שהם צריכים להמשיך ושללא ילכו לישון?! מה החידוש בזה? למה הרבי צריך להדגיש שהשלוחים לא יעשו לעצמם הנחה, או שלא יפסיקו, או שלא יהיה להם חלישות, וימשיכו ב"משיח ודאי"?

אפשר להסביר אולי, שזה בגלל שהחלק שמביא ל"חזקת משיח", שזה "ויכוף כל ישראל", לכל שליח יש חלק בזה - הוא עוסק בשליחותו של מלך המשיח, מבצעים - מבצעת-פילין, כל העניינים, עושים את העניינים של הרבי לכל יהודי - "ויכוף כל ישראל".

"ילחום מלחמות ה'" - אותו דבר; שלימות הארץ, שלימות העם, שלימות התורה. מלחמות ה' - שבזה גם צריך להתבטא בשלוחיו של מלך המשיח.

אבל הענין של "משיח ודאי" - בניית בית-המקדש וקיבוץ נדחי ישראל,

שלוחים לא יכולים לעשות את זה. זה עושה רק הרבי מלך המשיח בעצמו! כי הוא זה שיבנה את בית המקדש. הוא לא יגיד לנו איך, אבל הוא זה שצריך להיות שם ולהראות לנו את מקום המזבח, להגיד לנו מה לעשות, או שירד בית המקדש משמים והוא יגיד לנו מה צריך להשלים, ואותו דבר עם קיבוץ נדחי ישראל – הוא יקבץ נדחי ישראל!

אז על זה אולי שלוחים יכולים לחשוב: אוקיי! אנחנו עשינו מה שתלוי בנו, מעכשיו זה תלוי ברכי!

אז אולי אפשר להסביר שא"כ באמת, מה הרבי דורש מאיתנו? חשבתי שזה ענין הארמון, כן – הארמון.

מה ענין הארמון לכאן? ישנו מכתב של הרבי הרש"ב (על ענין "משיח ודאי", "חזקת משיח", "בן-דוד" ו"דוד". נדפס באגרות קודש שלו ח"א אגרת קל) שהרבי מגדיר אותו 'המכתב הידוע של הרבי נ"ע', והרבי מצטט אותו הרבה ומתבסס עליו הרבה, ושמה הוא מסביר את סדר הגאולה, והוא אומר שסדר הגאולה יהיה כך: קודם-כל יהיה "קיבוץ גלויות" ברוחניות, שזה הפירוש "קיבוץ נדחי ישראל", אח"כ יבנה את בית-המקדש, ואח"כ יקבץ נדחי ישראל בפשטות, ואח"כ תכון מלכות בית דוד בירושלים.

ואחד מההוכחות לזה הוא מביא מהב"ח (ראה מסגרת). הב"ח שואל: למה בנוסח אשכנז אומרים "וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין. ברוך אתה ה', בונה ירושלים"? הרי הסיום לא מעין החתימה! אצלנו אומרים "וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין, ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם. ברוך אתה ה', בונה ירושלים". הסיום מעין החתימה, אבל לפי נוסח אשכנז זה לא מתאים.

אז הוא מסביר שעיקר הענין של בנין ירושלים, אפילו שחושבים שזה בית-המקדש – אבל איך מלך המשיח

דברי הטור - אורח חיים סי' קיח

ארבע עשרה בונה ירושלים. ותקנוה לומר אחר על הצדיקים שעיקר התרוממות קרנות הצדיקים בירושלים שנאמר (תהלים קכב ו) שאלו שלום ירושלים ישליו אוהבך. ובה כ"ד תיבות כנגד כ"ד אותיות שבפסוק (תהלים קמז ב) בונה ירושלים יי' נדחי ישראל יכנס. ונוסח אשכנז ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת. וסמך לנוסח זה במדרש דורשי רשומות שאומרים כי מנין ראשי תיבות של שמונה עשרה עולה אלף ושמונה מאות כמנין המלאכים שמקבלין תפילותיהן של ישראל ולפי הנוסח הזה יהיה החשבון מכון. ובתשעה באב מוסיפין בה נחם ובמקומו יתבאר בעזרת השם.

דברי הב"ח על הטור

ב"ד בונה ירושלים וכו' ונוסח אשכנז ולירושלים עירך וכו'. שאלני מה"ר שבתי סני נהור גר"ו למנהג אשכנז שאומרים בברכת בונה ירושלים ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה בתוכה תכין ברוך אתה יי' בונה ירושלים דלא הוה כדקיימא לן כשמואל בפרק ערבי פסחים (ק) דצריך מעין חתימה סמוך לחתימה ונוסח ספרדי שכתוב בו וכסא דוד וכו' קודם ובנה אותה נראה יותר מתוקן. . . אבל האמת יורה דרכו שבקשת וכסא דוד מהרה בתוכה תכין הוא מעין ברכה זו שמבקשים שיבנה ירושלים בקרוב כדי שכסא דוד במהרה בתוך ירושלים תכין כלומר שאין שאלתנו כי אם לצורך גבוה כי אין

יוכל להנהיג בלי ארמון?

וזה כן שייך אלינו! הרבי נתן לנו לעשות את השליחות הזאת, והרבי רצה (באדר ראשון תשנ"ב) שיהיה הנחת אבן הפינה.

[אז מישוהו ישאל - מה זה שייך לבחורים? כמו שיודעים שצריך לבנות את בית המקדש שבתוכנו, שנתחיל לבנות את הארמון שבתוכנו! וזה מה שאנחנו כן יכולים לעשות במשיח ודאי, בנין הארמון - שאומרים בתפילה כל יום: "וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין", שהפירוש הפשוט הוא שאנחנו מבקשים את בנין הארמון!],

וזה כן תלוי בנו - הרבי נתן לנו את זה! שנעשה את זה עכשיו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כסא יי' שלם אלא כשכסא דוד על מכוננו בירושלים ועוד דבשאלתינו וכסא דוד מהרה בתוכה תכין הרי בקשתינו ג"כ על ירושלים שיכונן בתוכה כסא דוד והוה מעין חתימה. ועוד נראה דשאלת וכסא דוד וכו' היא שאלת בנין ירושלים ממש והוא דבפ"ב דמגילה (יז:) איתא וכיון שנבנית ירושלים בא דוד שנאמר אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יי' ואל טובו באחרית הימים ופירש רש"י אחר שישבו לבית המקדש ובקשו את הקב"ה ואת דוד מלכם עכ"ל:

. ויהיה טעם הכתוב אחר שישבו בני ישראל וכו' דכאשר יבנה ירושלים יבנה בתוכו בית המקדש והשכינה תשרה בתוכו ואז לאחר שישבו לבית המקדש יבקשו את דוד מלכם דכשנבנה ירושלים ובית המקדש הנה אז דוד בא ויושב על כסאו כמו שהגון למלך שיהא יושב על כסא מלכותו בעיר ממלכתו ולכן אמר ואת דוד מלכם כי יבקשו את דוד מלכם שיהא יושב על כסא מלכותו ואם כן יאמר הכתוב שיבנה ירושלים ובית המקדש ויכונן כסא דוד בתוך ירושלים שיהא הכל מוכן ואז בא דוד ויושב על כסאו שהכין לו הוא יתברך נמשך מזה שכל שאלתינו בברכת ירושלים הוא בבנין ירושלים והנלוה לבנינו וזהו אמרינו ולירושלים עירך ברחמים תשוב לבנותה ותשכון בתוכה כאשר דברת והוא שתשכון שכינתך בבית המקדש ובנה אותה בקרוב וכו' והוא שיהא בונה אותה הוא יתעלה בעצמו בקרוב וכו' הוא כולל בנין העיר ובנין הבית בכללו ואח"כ שואל בפרט וכסא דוד מהרה בתוכה תכין שיהא בונה כסא דוד שיהא מוכן כשיבוא דוד לישב על כסאו ואם כן כל זה דחיינו בנין בית המקדש ובנין כסא דוד הוא מענין בנין ירושלים ממש שהרי בית המקדש וכסא דוד הכל הוא נבנה בתוך ירושלים וגם יש להם שייכות אל ירושלים כי הלא הבונה עיר שתהיה עיר ממלכה אליו הנה הכרח הוא שיבנה בתוכה בית קדוש לתפילה ולעבודה לפניו יתברך גם צריך הוא לבנות בית שיהא נקרא בית המלך ובתוכו כסא מלכותו שישב המלך עליו לדון עמו ובעל כרחינו צריכין אנחנו לפרש כך דאם לא כן מה ענין כסא דוד לבנין ירושלים:

הארמון כיום

בהשגחה פרטית מופלאה, חל תאריך פטירתו של ר' זושא ב"סמוך ונראה" לתאריך חשוב ומרכזי בדברי ימי חב"ד, יומיים לפני פטירתו, התקיים אירוע "הנחת אבן הפינה" לארמונו של מלך המשיח.

חסידים ואנשי מעשה כמו ר' דוד דרעי ואחרים, החלו פועלים לגיוס כספים לבניית הארמון, בנוסף לכך הרב מרדכי אשכנזי, רבו של כפר חב"ד, הקים ועד מיוחד לפני פטירתו הפתאומית, ומינה לועד את החסידים: הרה"ח אברהם פיאמנטה, הרה"ח שמואל יעקב קעניג, הרה"ח שלמה קליש, הרה"ח אליעזר חיים רייכמן, הרה"ח דוד אבא זלמנוב, הרה"ח מנחם מענדל פרידמן והרה"ח פרופסור אליהו סורקין.

הועד מרכז את התרומות של הציבור בבניית ארמון המלוכה. יהודים טובים נתנו סכומים גדולים שהופקדו בידי "הוועד לבנין הארמון". גברת נעמי רבקין, הביאה לידי הועד בריכוזו של ר' שניאור שניאורסון, שטרות שקיבל ר' זושא מהרבי, של דולרים ושקלים ישראלים, שימסרו לתורמים הנכבדים לבניית הארמון, כהוראת הרבי, בסכום גדול.

בנוסף, כל התורם מטר לבנין הארמון (213 ש"ב-36 תשלומים שווים), א' מהתמימים ילמד לזכותו 1,000 (!) שעות.

כל המשתתף בכל סכום שהוא, ישתתף בהגרלה על דולרים וקונטרסים שהתקבלו מידו הק' של הרבי שליט"א מלך המשיח.

להשתתפות ותרומה צור קשר: 058-4047-770

הפקד את תרומתך: בחשבון ע"ש 'הועד לבנין הארמון' (ע"ר) בנק מזרחי טפחות, סניף 547, חשבון 114101.

מהאנשים שהשתתפו בסכום גדול בבניית ארמונו של הרבי מלך המשיח שליט"א, וקבלו את א' מהדולרים הנ"ל, כמה וכמה מהם זכו לקבל ברכות, ישועות ונפלאות, ולפנינו כמה מסיפורי המופתים: משפחת איסטריק מכפר חב"ד זכו לאחר 25 שנה שלא היה להם ילדים לחבוק בן.

משפחת שפרינגר (שלום) מצרפת זכו בחודש אלול ה'תשע"ב לילד, אחרי 9 שנים שלא היה להם ילדים (אחרי כל הטיפולים של הרופאים). הר' שניאור שניאורסון, מיד לאחר שתרם צ"ק לבניין הארמון, קיבל באופן פתאומי טלפון, בו סיפרו לו על חוב ישן שיש לו אצל עיריית תל אביב ע"ס 3,700 ₪, וכהנה רבות.

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לר' שניאור שניאורסון, על־דבר התעמולה בענין בניית הארמון למלך המשיח (אגרות קודש, כרך יז עמ' סד ואילך):

ו'ריא

ב"ה, שני באייר, תפארת שבתפארת, ה'תשי"ח
ברוקלין. נ.י.

לכל המשתתפים בהנחת אבן פינת בנין "תומכי
תמימים" אשר בכפר חב"ד ולכל אחינו בני ישראל
חובבי תורה ומצוה
ה' עליהם יחיו

שלום רב וברכה!

להנחת אבן פינת הבנין המרכזי של הישיבה תומכי תמימים
אשר בארצנו הקדושה,

– תבנה ותכונן במהרה בימינו על ידי משיח צדקנו –

הנני שולח ברכתי לבבית ונפשית לכל המשתתפים בשמחה של
מצוה גדולה זו,

המשתתפים בעת הנחת אבן הפינה ואלו שהשתתפו בהכנות לזו ואיפשרו אותה.

תקותי שהשתתפות כל אחד ואחד תהי' השתתפות מלאה וגם בעתיד, השתתפות בממונו בגופו ובנשמתו:

בממונו – כפשוטו – להתנדב להקמת הבנין בסכומים הכי גדולים;

בגופו – להשתדל ולטרוח בטרחה ככל הדרוש להיות מהמעשים ומפעילים גם אחרים להיות משתתפים אף הם;

בנשמתו – היינו אם אפילו נראה לו שהתעסקותו במצוה זו תמעט לפי שעה תוספת לימודו בתורה וכיו"ב.

כי זוהי הנדיבות בנשמה, להקריב מחיי הנשמה של היחיד – בכדי להקים בנין ומוסד של לימוד תורה דרבים. ועוד אשר גם בזה ישנה להבטחה – עשר בשביל שתתעשר, כי מה שלא יוסיף לפי שעה בלימודו – יתרבה על ידי זה בלימוד והפצת תורת הרבים שגם בה קונה חלק בעמלו.

כי הצדקה של "זבולון" לאפשר תורתו של "יששכר" – אין זו צדקה לבד, אלא גם חלק יש לו בתורתו של יששכר.

* * *

ואם בכל מקום גדול תלמוד תורה שהוא כנגד כולם, על אחת כמה וכמה בארצנו הק' ת"ו, ארץ אשר עיני הוי' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, ובפרט בכפר חב"ד שנתייסד על ידי כ"ק מו"ח אדמו"ר צוקללה"ה נב"מ זי"ע, אשר מסר נפשו על הפצת התורה הנגלית והפנימית, תורה תמימה ושלמה, ואצל מרוחו על תלמידי ישיבות תומכי תמימים ועל המקום – זה הכפר – להיות העסק בתורה במסירה ונתינה, בחיות ואור.

ומגלגלין זכות לימי זכות ימי הספירה, ימי ההכנה וההשתוקקות לקבלת התורה, וכדברי רז"ל באגדה:

בשעה שאמר להם משה תעבדון את האלקים על ההר הזה, אמרו לו ישראל, משה רבינו אימתי עבודה זו, אמר להם לסוף

חמישים יום, והיו מונין כל אחד ואחד לעצמו, מכאן קבעו חכמים לספירת... מחשבין נ' יום לשמחת התורה.

תקוטי שיהי' הזמן גרמא לעורר ולחזק בכל אחד ואחד אהבת התורה ועניני' ומזה – לתופסת פעולה, בכל אופנים האמורים לעיל, בבנין והקמת מבצר תורה זה – ישיבת תומכי תמימים בכפר חב"ד.

* * *

ועל ידי מעשים ועבודה זו, להרים הכסף מעניני העולם ולהקדישו לתורה תמימה (הנגלה והפנימית) ומוסדותי', לא לעסוק "כל ימינו בדברים שהגוף צריך להן אלא נשב פנוים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה".

מעשינו ועבודתינו אלו יקרבו ויביאו את הגאולה האמתית על ידי משיח צדקנו,

את ימות המשיח אשר יכוף כל ישראל לילך בתורה שבכתב ושבעל פה וילחם מלחמות ה' ויהיו פנוין בתורה וחכמתה, ולא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד.

בכבוד ובברכת הצלחה רבה במפעלם האמור ביחוד, ובכללות העבודה של הפצת המעינות דא"ח (עד שיגיעו גם) חוצה.

הוספה

כך יראה הארמון • סקירה מיוחדת על צורת מבנה הארמון שייבנה
לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

תוכנית כללית של הבנין

הארמון המתוכנן לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עתיד להתפרש על
שלושה קומות: קומת הכניסה, שהיא הקומה העיקרית של הארמון; מתחתיה
קומת מרתף, ומעליה קומה נוספת, שתשמש למגוריו של כ"ק אדמו"ר מלך
המשיח שליט"א.

שטחו הכולל של בנין הארמון על שלושת קומותיו הוא 7,000 מטר מרובע,
כשאת הארמון מקיפה גינה גדולה ורחבה, הכוללת גם מזרקות מים.

הכניסה לארמון

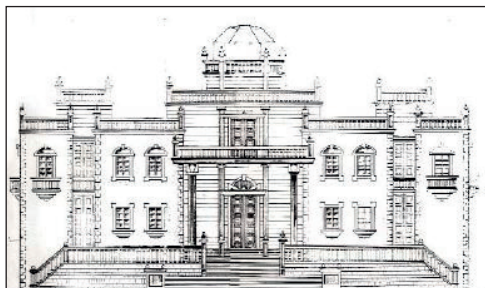
הארמון ימוקם משמאל
לבנין 770 בכפר חב"ד.

עוד קודם הכניסה לארמון
ניצבת 'כיכר המלך המשיח'.
הכיכר 'מחברת' בין 770 -
בית משיח בכפר חב"ד, לבין
ארמונו של הרבי שליט"א מלך
המשיח.

כאשר באים להיכנס אל
החצר הקדמית של הארמון,

גליון מפת שטח של הארמון שהוצג לועדה המחוזית בשנת
תשס"ב ע"י האדריכל זאב מרגנית

חלקו הקדמי של הארמון, מתוך השרטוט שהוגש
לכ"ץ אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יש לעלות קודם על שלושה מדרגות רחבות, ואז מגיעים לשלושה שערים, המובילים אל החצר: שניים קטנים בצדדים, ואחד גדול באמצע, כשעל כל אחד מן השערים יתנוסס דגל משיח. בחזית, ליד השערים, נטועים שני עצי תמר.

חצר הארמון

במרכז חצר הארמון מתנוססת מזרקת מים מפוארת, כשסביבה פזורים עצי זית. משני הצדדים, שתולים בשורה זקופה שבעה עצי דקל.

את החצר כולה מקיפה גדר אבן מרהיבת עין, נתמכת בעמודים שבראשם ראש כותרת בצורתו של פרי הרימון, ובפינות בנויים ארבעה מגדלים.

על יד מבנה הארמון עצמו, נמצאת סוכת גפנים מעוטרת בקשתות ועמודים, ותחת 'ספסלי ישיבה'.

מבנה הארמון

מבנה הארמון מבחוץ מרהיב עין.

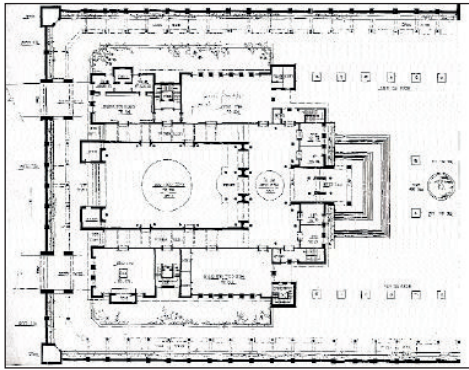
לפני הכניסה אל המבנה המרכזי של הארמון, עומד לו גרם מדרגות רחב. רוחבם של המדרגות הוא 25 מטר, וגובהם הכולל מגיע לכדי 3.5 מטר. המדרגות מחולקות באמצעם לשניים, והם בצורת ריבוע.

מיד לאחר המדרגות, עומדת מרפסת על שני עמודי שיש, ומעליה, על גג הבנין, מתנוסס לו כתר ענק ומרהיב מזהב טהור.

בכל אחד משני צידי המרפסת, נמצאים ארבעה חלונות, שניים בכל קומה, כאשר החלונות של הקומה העליונה מתהדרים בקשת מעליהם, ומתחת לחלונות הקומה התחתונה ישנם מעין מדרגות הפוכות. בחלקו המרוחק יותר של הבנין, נמצא בכל צד חלון נוסף, עם מעין מרפסת קטנה, בקומה העליונה.

הקומה האמצעית והמרכזית

לאחר גרם המדרגות, מתנשא לגובה שישה מטרים מבנה השער המרכזי.

קומת הכניסה של הארמון, מתוך השרטוט שהוגש
לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בתחילת המבנה - שלושה דלתות נחושת מוקפות עמודי שיש, המובילות אל אולם השער המרכזי. במרכזו של אולם השער עומדת כיפת זכוכית, המפיצה את אור השמש אל תוככי האולם.

מיד אחרי אולם השער, מגיעה המבואה. משני צידי ממוקמים ארבעה חדרים מיוחדים עבור מזכירי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, מעליות, וחדרי המדרגות המחברים בין שלושת קומות המבנה.

מול פתח המבואה, ממוקמת הכניסה אל היכל קבלת הפנים, אולם הכניסה.

אולם הכניסה גודלו 700 מטר רבוע. אל האולם נכנסים דרך שלושה שערים, וממולם - חלון ויטראז' ענק ומרהיב, בגודל של 40 מטר רבוע, דרכו חודרים קרני השמש אל האולם. משני צדי האולם פזורים עמודי שיש מעוצבים, וגומחות ישיבה לרוב.

משמאל לאולם הפתח, נמצא אולם קבלת הפנים לנשים, לאולם זה קיים פתח נפרד מצד שמאל של מדרגות הכניסה. לצד האולם הזה, ישכון בית הכנסת של הרבי שליט"א מלך המשיח. אולם קבלת הפנים לנשים משמש גם כעזרת הנשים של בית הכנסת.

לימין האולם, גן עדן העליון. מקום משכנו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בארץ הקודש, מקום ממנו יוצאת אורה לאולם כולו, המכונה: 'לשכת המלך המשיח'. לצד הלשכה - אולם המזכירות, המחבר אל לשכת המלך המשיח בפרוודור קטן.

בקצהו של היכל קבלת הפנים המרכזי, ישכנו שני חדרים נוספים, שישמשו את ועד הבית של הארמון.

הקומה התחתונה

הקומה התחתונה של ארמונו הקדוש של הרבי שליט"א מלך המשיח, היא

קומת המטבחים והמחסנים, מגורי אנשי הצוות, וחדר אוכל מרכזי.

קומה זו משמשת גם כחניון לרכבו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, הרכב נכנס אל קומה זו דרך שני פתחים מיוחדים לכלי רכב שנמצאים בחומה האחורית של הארמון, כאשר הפתח השמאלי הוא הפתח שמשמש את הרבי שליט"א מלך המשיח, מכיון שהוא נמצא מתחת ללשכת המלך המשיח, והפתח השני משמש את שאר באי הארמון.

מן החניה עולה גרם מדרגות ישירות ללשכת מלך המשיח.

משני צידי הקומה קיימים תאי הנוחיות לשימוש באי הארמון.

הקומה העליונה

קומה זו היא ביתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

הקומה מחולקת בכללות לשניים:

במחציתה הימנית של הקומה שוכנת דירתו של הרבי, והיא כוללת חדר מגורים גדול, הכולל מרפסת, בעבור הרבי, ושלושה חדרי שינה נוספים בעבור המשמשים בקודש.

בנוסף, יש בדירה מטבח לימות השנה, מטבח מיוחד לחג הפסח, שני חדרי רחצה - האחד בשביל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ומשנהו בשביל עובדי הבית - ומקווה טהרה.

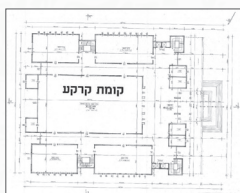
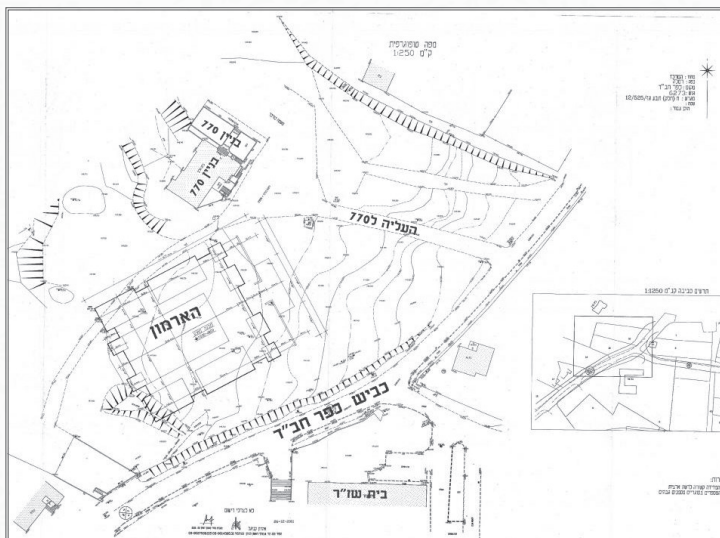
בין דירתו של הרבי שליט"א מלך המשיח בקומה העליונה, ולשכתו בקומה האמצעית, מקשרים מעלית ומדרגות מיוחדים.

גודל הדירה - 400 מטר רבוע.

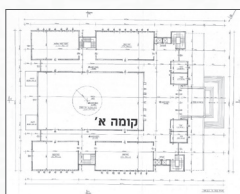
במחציתה השמאלית של הקומה העליונה, נמצאת ספריית ענק בגודל זהה, לשימושו השוטף של הרבי שליט"א מלך המשיח.

שרטוט מפת שטח של הארמון

גליון מפה
טופוגרפית של
הארמון שהוצג
לועדה המחוזית
בשנת תשס"ב,
בחתימתו של
האדריכל זאב
מרגנית

שרטוטי הארמון לקומותיו
שרטוטי הקומות של
הארמון לפרטי הפרטים,
כפי שאויירו והוגשו
לועדה המחוזית במצורף
למפת-השטח דלעיל, ע"י
האדריכל זאב מרגנית

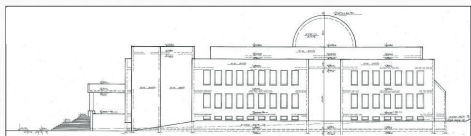

שרטוטי חזית הארמון

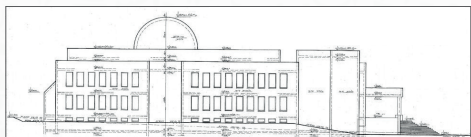
שרטוטי החזית המדרחית, הצפונית והדרומית, כפי שאויירו והוגשו לועדה
המחוזית במצורף לשאר השרטוטים הנ"ל, ע"י האדריכל זאב מרגנית

חזית-צפון

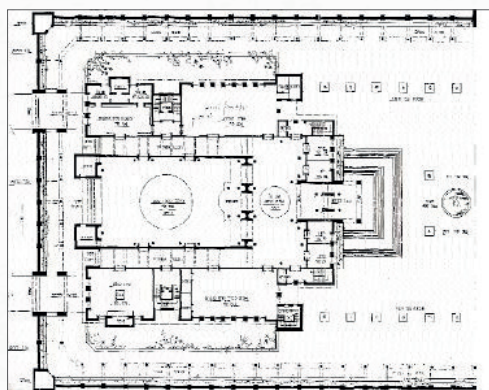
חזית-דרום

חזית-מזרח

שרטוטי הארמון המקוריים

שרטוטי הארמון, כפי שאויירו ע"י האדריכל זאב
מרגנית והוגשו לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
(למעלה - שרטוט הארמון מלמעלה, למטה -
החזית הקדמית)

הקהל הרב שנוכח במעמד 'הנחת אבן הפינה' לארמון למלך המשיח

ר' זושא ורעייתו עוברים בפני כ"ק אד"ש מה"מ בעת חלוקת הדולרים, כשכ"ק אד"ש מה"מ מביא לר' זושא שטר נוסף "עבור הבניית"

ר' זושא מעיין במפת הסקיצה של הארמון למלך המשיח, שאייר בין לילה האדריכל זאב מרגנית

רבנים, משפיעים וזקני אנ"ש הנוכחים במעמד 'הנחת אבן הפינה' לארמון למלך המשיח. בתמונה מימין: הרב אשכנזי ע"ה בעת נאומו. בתמונה משמאל: החסיד ר' אלתר הילביץ, המשפיע ר' מענדל פוטערפס (נואם) והרב אשכנזי ע"ה

השלט עם הכיתוב "כאן מוקם הארמון לרבי מלך המשיח" בעת תלייתו במקום המיועד לבנייה - ליד "בית אג"ח" - 770 בארה"ק

הרגע ההיסטורי במעמד: הנחת אבן הפינה לארמון למלך המשיח

ר' זושא מחלק לנוכחים מה'מסקה' שקיבל מהרבי על-מנת לערוך 'הנחת אבן הפינה' לארמון למלך המשיח

הדמיית מחשב תלת-ממדית לארמונו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

לזכות
הוד כ"ק אדמור מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר